

Észbe kap és megtér
az Úrhoz a föld minden
határa, és leborul színe
előtt a nemzetek
valamennyi családja.

Zsolt 22, 28

Tanúságtétel a felemelő szeretetről

Elindult Coreth Mária Terézia
boldoggáavatási eljárása

Ahogy átlépjük az osztrák határt, és dél felé haladunk a Pinka és a Strém völgyében, hamarosan feltűnik a síkságból kiemelkedő vulkáni kúpon a güssingi (német-újvári) vár. A középkori magyar várvárovezetőhez tartozó erődítmény ötszáz éve a Batthyányak ősi fészke, a város temploma háromszázötven éve a nemesi család tagjainak sírhelye. Itt nyugszik Boldog Batthyány-Strattmann László és felesége, Coreth Mária Terézia is.

Ünnepre készül a település, vendégeket várnak Magyarországról. Húsz évvel ezelőtt avatták boldoggá László herceget, és a két szomszédos egyházmegye, a kismartoni és a szombathelyi most indítja el az eljárást a feleség életszentségének elismeretére érdekkében. A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia 2022. szeptember 7–9. között Esztergomban megtartott őszi rendes ülésén döntött arról, hogy támogatja Coreth Mária Terézia boldoggáavatási eljárásának megindítását.

Ünnepi szentmisse lesz a ferencesek templomában. A város Sarlós Boldogasszony-temploma is a Batthyányakhoz kötődik: Batthyány Ádám a katolikus hitre visszatérve új kolostort és templomot építettek, melyeket 1648-ban a ferences atyáakra bíztak. Raphael Rindler güssingi ferences plébános és a hívek községe idevára most az ünnepre Ágidius J. Zsifkovics kismartoni és Székely János szombathelyi püspököt, több autóbusznyi zarándokot Szombathelyről és Körmentről, valamint a Batthyány család számos tagját, köztük Batthyány-Strattmann Lászlót és Batthyány-Strattmann Dominikot, Boldog Lászlót dédunokáit.

(Folytatás az 5. oldalon)

A képen középen Boldog Batthyány-Strattmann László, a szegények orvosa, mellette felesége, asszisztense, Coreth Mária Terézia műtét közben

Fotó: Családi archívum

Fölment velük a hegyre imádkozni

Győrben tartották az idei országos kispaptalálkozót

Az évente megrendezett országos kispaptalálkozónak idén a győri Brenner János Hittudományi Főiskola és Papnevelő Intézet adott otthon március 10. és 11. között.

A papnövendékek és előjáróik pénteken délután érkeztek Győrbe, ahol öt órakor a szeminárium dísztermében Reisner Ferenc rektor, valamint Grafl Ákos fődukтор köszöntötte a megjelenteket.

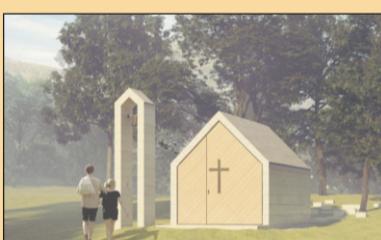
Miután ismertették a hétféje programjait, a szemináriumok kispapjai és előjáróik közös keresztsúti imádságban vettek részt a Győr belvárosában kialakított stációk mentén haladva.

A kereszton rövid vett Veres András győri megyéspüspök, illetve – a nemrég

püspökké szentelt – Martos Levente Balázs esztergom-budapesti segédpüspök, a Központi Papnevelő Intézet rektora is. Az imádság végén Veres András püspök áldásban részesítette az egybegyűlteket.

(Folytatás a 2. oldalon)

Már idén felépült a Szent Anna-reti kápolna a Normafánál
3. oldal

Nagybőji lelkincs Székely János püspökkel
11. oldal

A győri Könnyező Szűzanya ünnepén
12. oldal

ISSN 0133-1205

9 770133 120548

A reménység hordozója

Majnek Antal püspök kapta az Esterházy János-díjat

Esterházy János mártír sorsú felvidéki politikusról emlékeztek meg március 12-én a Parlamentben. Az esemény keretében a Rákóczi Szövetség Esterházy-díjjal tüntette ki Majnek Antal nyugalmazott munkácsi római katolikus megyéspüspököt.

Esterházy János élete során a magyarság megmaradását és azt a gondolatot képviselte, hogy minden nemzetnek joga van a létezéshez – mondta Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes az ünnepségen. A politikus úgy fogalmazott: Esterházy János személyben tudta a szlovák és magyar, illetve a közép-európai és magyar sorsközösséget egyaránt, és azt, hogy mindenki kötelessége saját nemzetének megőrzése, értékeinek felmutatása. Szimbolizálja és bizonyítja azt, hogy a ke-

sal szemben álló, hanem egymásra mutató valóság.

Nem képzelhető el „egyetemesebb valóság” a keresztenységnél és az Egyháznál, az evangélium tanítása érvényes téren, időben, témajában mindenidőben. Az egyetemes keresztenység és Egyház minden tisztában volt az ember antropológiai valóságával, azzal, hogy egy konkrét történelmi közösségnél, a nemzetek a tagjai vagyunk.

Isten az égi haza mellett földi hazát is adott, és az égi hazához is hűtlen az, aki a földi haza sorskérdesei elől dezertál – fogalmazott Semjén Zsolt. – Elsődleges „állapotbeli kötelessége” mindenki a saját családjá felé van, de szélesebb értelemben „állapotbeli kötelessége” mindenki a saját nemzeté sorskérdéseivel törődni.

(Folytatás a 3. oldalon)

Élete utolsó évei eufóriában teltek

Ortutay Mária emlékezik édesapjáról,
Ortutay Elemérre

A Parma fidei – Hit pajza díjat az idei esztendőben a határon túlról a beregszászi Ortutay Elemér Görögkatolikus Központ kapta, az az intézmény, amely híven őrizi Ortutay Elemér (1916–1997) kárpátaljai görögkatolikus pap hagyatékát. Lányával, Ortutay Máriaval újpesti lakásában beszélgettünk.

– Édesapja egy kétszázötven éves kárpátaljai görögkatolikus papi dinasztia utolsó fölszentelt papja volt. Az 1940-es évek közepétől tragikus események történtek a család életében. Ön 1945-ben még kisbaba volt, amikor apai nagyapját, Ortutay Jenőt a szovjet hatalom a Vorkuta melletti Ábeszbe

száműzte, és négyéves, amikor édesapját is kényszerűnek hurcolták. A nagyapjáról nyilván csak a családi visszaemlékezésekben tudhat, édesapja életét viszont egészen a haláláig figyelemmel kísérhette.

– Valóban, nagyapám nem ismerhettem, ennek ellenére rendkívüli módon ragaszkodtam hozzá, sokáig nem értettem, miért. Később aztán megtudtam, hogy amikor a Belügyi Népbiztoság (NKVD) elhurcolta, az egész család ott állt mellette, ő pedig megáldott engem, aztán könnyes szemmel elfordult, és rögtön rátették a bilincset. Nagyapám görögkatolikus főesperes volt, teológus, és a két világháború között Beregszász polgármestere is tizenegy évig.

(Folytatás a 9. oldalon)

Nem térítenünk, hanem szeretnünk kell az embereket!

A Szentatyája január 18-án a második katekézisét tartotta az evangelizáció iránti szenvédélyről. Beszédében Jézusra, az örömhírhirdetés példaképére irányította a figyelmet. Nekünk is Jézus pásztori szívvel kell szeretniük és keresniük az eltévedteket és elveszetteket. Ferenc pápa teljes katekézisének fordítását közreadjuk.

Kedves testvéreim, jó napot kívánok! Isten hozott mindenjáratokat!

Múlt szerdán az evangelizáció szenvédélyéről kezdtük el egy katekézissorozatot, vagyis arról az apostoli buzgósagról, amelynek el kell töltenie az Egyházat és minden keresztenyt. Ma az örömhírhirdetés felülmúlhatatlan példaképére, Jézusra tekintünk. Karácsony napjának evangéliuma „Isten Igéjének” nevezi (vö. Jn 1,1). Az a tény, hogy ő az Ige, vagyis a Szó, rámutat Jézus egyik lényegi tulajdonságára: ő mindig kapcsolatban áll, kifelé tart, sosem elszigetelt. Mindig kapcsolatban áll, kifelé tart: a szó ugyanis azért létezik, hogy továbbadják, közeljék.

Jézus ilyen, az Atya öröök, felénk irányuló Szava, akit az Atya köözött velünk.

Krisztusnak nemcsak életadó szavai vannak, hanem saját életéből is szót, üzenetet alkot: mindig az Atya felé és felénk fordulva él. Mindig az Atyára néz, aki elküldte őt, és ránk néz, akikhez küldetett.

Ha ugyanis megnezzük Jézusnak az evangéliumokban bemutatott napjait, azt látjuk, hogy első helyen az Atyával való meghitt kapcsolat, az imádság áll: ezért Jézus korán kel, amikor még sötét van, és elhagyatott helyekre megy imádkozni (vö. Mk 1,35; Lk 4,42), hogy beszéljen az Atyával. minden fontos döntését az után hozza meg, hogy imádkozott (vö. Lk 6,12; 9,18). Jézus éppen ebben a kapcsolatban – a Lélekben őt az

Atyához kötő imában – fedezi fel emberlétének, világban való létezésének értelmét, mert ő értünk van küldetésben, az Atya hozzánk küldte.

Ebből a szempontból érdekes az első nyilvános gesztsusa, amelyet názáreti rejtozkodó életének évei után tesz. Jézus nem egy látványos csodát tesz, nem hirdet lehengerlő üzenetet, hanem elvegyül az emberek között, aik Jánoshoz mentek megkeresztelkedni. Így kínálja fel nekünk világban való működésének megértési kulcsát: önmagát a bűnösökért áldozza, szolidáris velünk távolságvétel nélküli, teljesen osztozik velünk az életen. Sőt, küldetéséről szólva azt mondja, nem azért jött, „hogy neki szolgáljanak, hanem hogy ő szolgáljon, és életét adjá” (Mk 10,45). Mindennap, az imádság után,

nemcsak foglalkozás volt, mely időt és sok fáradozást igényelt, hanem valódi életforma: napi huszonégy órában együtt élni a nyájjal, a legelőre kísérni, a juhok köz aludni, a leggyengébbekről gondoskodni.

Más szóval Jézus nem valamit tesz értünk, hanem minden odaad, az életét adja értünk. Az ő szíve pásztori szív (vö. Ez 34,15). Ő mindenannyiunkat pásztorol.

Az Egyház tevékenységének egy szóval való összefoglalására gyakran épp a „lelkipásztorkodás” vagy a „pasztoráció” kifejezést használják. És ahhoz, hogy ítéletet tudunk alkotni lelkipásztori munkánkról, össze kell vetnünk magunkat a mintaképpel, Jézussal, a jó pásztorral. Először is, megkérdezhetjük magunktól: utánozzuk-e őt abban, hogy az imádság forrásából iszunk, hogy szívünk összhangban legyen az övével? A vele való bensőséges kapcsolat – ahogy Chautard apát szép kötete sugallta – „minden apostolkodás lelke”. Jézus maga világosan megmondta tanítványainak: „Nélkülem semmit sem tehettek”

(Jn 15,5).

Ha valaki Jézussal van, felidezi, hogy az ő pásztori szíve minden azokért dobog, akik eltévedtek, elveszettek, eltávoladtak.

És hogyan áll a helyzet a mi szívünkkel? Hányszor előfordul, hogy a kissé nehéz vagy kellemetlen emberekkel szembeni hozzáállásunkat ezekkel a szavakkal fejezzük ki: „Az ő baja, oldja meg ő.” Jézus viszont sosem mondta ezt, soha, hanem minden a kitaszítottak, a bűnösök segítésére sietett. Épp ezzel vádolták, hogy tudnillik a bűnösök közt van, mert pontosan nekik vitte el Isten üdvösségeit.

Meghallgattuk az elveszett bárányról szóló példázatot Lukács evangéliumának 15. fejezetéből (vö. Lk 15,4–7). Jézus az elveszett drachmáról és a tékozló fiúról is beszél. Ha feleszteni akarjuk apostoli buzgósunkat, Lukács evangéliumának 15. fejezetét minden szem előtt kell tartanunk. Olvassuk el gyakran, belőle megérthetjük, mi az apostoli buzgóság! Ezt olvasva ráébrendünk, hogy Isten nem mozdalatlanul juhainak karámját szemléli, és nem is fenyegeti őket, hogy el ne menjene.

In-

kább, ha valamelyik kiszökké és eltérőd, akkor nem hagyja magára, hanem megkeresi. Nem azt mondja: „Elment, az ő hibája, az ő baja!” A pásztori szív másképp reagál: a pásztori szív szenvend, a pásztori szív kockáztat.

Szenved: igen, Isten szenvend amiatt, aki elmegy, és miközben siratja, annál jobban szereti. Az Úr szenvend, amikor eltávolodunk a szívétől. Szenved azok miatt, aik nem ismerik szeretetének szépségét és ölelésének melegét. De erre a szenvédésre válaszul nem zárkózik be, hanem kocáztat: otthagya a kilencvenkilenc juhot, melyek biztonságban vannak, és elindul az egyetlen elvészettért, és ezzel valami kockázatos, sőt ésszerűtlen dolgot tesz, de amely összhangban van pásztori szívvel, mely visszavárja az eltávozottat. Jézusban folyamatos a vágyakozás azokra, aik elmentek. És amikor azt halljuk, hogy valaki elhagyta az Egyházat, mit mondunk?

„Boldoguljon csak egymaga.” Nem, Jézus sóvárgásra tanít bennünket azok iránt, aik elmentek; Jézus nem haragszik és nem nehezít ránk, hanem olthatatlan vágyat érez irántunk. Jézus vágyakozik ránk, és ez Isten buzgósága!

Én pedig azt kérdezem: valjon bennünk hasonló érzések vannak-e? Nem ellenfélnek vagy ellenségeknek tekintjük-e azokat, aik elhagyják a nyárat? „Mi van ezzel? – Semmi, máshová ment, elvészette a hitét, a pokol vár rá...”, és nyugodtan ülünk a babérainkon. Ha találkozunk velük az iskolában, a munkahelyen, a város utcáin, miért nem gondolunk inkább arra, hogy remek lehetőségünk van arra, hogy tanúságot tegyük előtük az Atya örömről, aki sze-

reti őket és sosem felejtette el őket? Nem azért, hogy hittérítést végezzünk, nem! Hanem hogy elvigyék nekik az Atya szavát, hogy együtt járunk.

Az evangelizálás nem térités: a térités pogány dolog, nem vallásos és nem evangéliumi. Van egy jó szó azokra számára, aik elhagyták a nyárat, és nekünk jutott az a megtiszteltetés és kötelesség, hogy kimondjuk nekik ezt a szót.

Mert a Szó, Jézus ezt kéri tölünk, hogy mindig nyitott szívvel közeledjünk mindenkihez, mert ő ilyen. Talán már régóta követjük és szerepjük Jézust, de sosem kérdeztük meg magunktól, osztottunk-e az ő érzéseiben, hogy szenvendünk-e és kocáztatunk-e, összhangban Jézus szívvel, az ő pásztori szívvel! Nem téritésről van szó, mondtam, nem arról, hogy mások „a mieink” legyenek, nem, ez nem keresztenyi! Szeretnünk kell az embereket, hogy Isten boldog gyermeket legyenek. Imádásban kérjük a nyitott, mindenkihez közel álló pásztori szív kegyelmét, hogy elvihessük az Úr üzenetét, és hogy átérezzük Krisztus vágyakozását mindenire. Mert életünk e szenvendő és kocáztató szeretet nélküli nem lesz eredményes: ha bennünk, keresztenyekben nincs meg ez a szenvendő és kocáztató szeretet, akkor félő, hogy csak magunkat pásztoroljuk.

Azok a pásztorok, aik önmaguk pásztorai, ahelyett, hogy a nyáj pásztorai lennének, a juhoknak csak a fésülei. Ne önmagunk pásztorai legyünk, hanem mindenkinél.

Fordította: Tőzsér Endre SP
Fotó: Vatican.va

Fölment velük a hegyre imádkozni

Győrben tartották az idei országos kispaptalálkozót

(Folytatás az 1. oldalról)

A városi keresztút több mint száz kispappal maradandó lelkei jelentett, nemcsak a növendékek és előjáróik, hanem mindenek számára is, aik az imádkozó tömeggel együtt haladtak, vagy éppen csak találkoztak.

Másnap reggel fél 8-kor a székesegyházban ünnepélyes Szűzanya-köszöntőre került sor, majd ezt követte a reggeli, mely után Marton Zsolt vaci megyéspüspök, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia (MKPK) Papság és a Megszentelt Élet Bizottságának tagja előadását hallgathatták meg a jelenlővűk a szeminárium dísztermében.

A nap ezután fakultatív programokkal folytatódott, melyek között szerepelt a kármelita és bencés templomok, rendházak meglátogatása; a Püspökvár-Toronykilátó és a Boldog Apor Vilmos-emlékkiallítás megtekintése; valamint a Püspökvár és annak kertjének bejárása.

Rákos József
Forrás: Győri Egyházmegye
Fotó: Brenner János
Hittudományi Főiskola

Erdő Péter bíboros, prímás, Soltész Miklós, a Miniszterelnökség egyházi és nemzetiségi kapcsolatokért felelős államtitkára és Pokorni Zoltán, Budapest XII. kerületének polgármestere tartott közös sajtótájékoztatót a Szent Anna-reti engesztelő kápolna építési terveiről március 16-án a budavári prímási palotában.

Évszázados vágya a hívőknek egy kápolna felépítése a budapesti Anna-reten a Normafánál.

Az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye és a Hegyvidéki Önkormányzat március 16-án közös sajtótájékoztatót tartott, amelynek téma a Szent Anna-reti kápolna megépítésének tervei és a munkálatokhoz szükséges anyagi fedezet összegyűjtése volt a hívőközösséggel támogatásával.

Erdő Péter bíboros, prímás a sajtótájékoztatón örömet fejezte ki, hogy „a Szent Anna-kápolna felépítése most már reális közelsége kerülhet”.

De hogyan is épülnek a kereszteny templomok, kápolnák? – tette fel a kérdést a bíboros, majd kifejtette: ismert, hogy már a keresztenyüldözések korai időszakában, talán a második, de biztosan a harmadik században keletkeztek kereszteny kultusz helyek. Onnan is tudjuk ezt, hogy a Diocletianus császár uralkodása alatti üldözés idején mindenkit elkozták, s elkezdték lerombolni őket. Nagy Konstantin császár azután részben újjáépítette ezeket, másrészt újabb épületeket adományozott az Egyháznak. Szükség volt a kultusz helyekre.

A szükség azonban hamarosan túlzásba fordult – folytatta a bíboros –, hiszen magánzemények elkezdtek templomokat építeni a saját földjükön, birtokukon. Hamar kialakult az a kritérium, hogy ezeket csak akkor használhatják szentmise megtartására, ha azt a helyi püspök engedte, felügyelte. A későbbi időkben számos magánkápolna épült azért is, mert a falusi nép a

maga mezőgazdasági munkához, például az aratáshoz kapcsolódva, többek között háláadáskor mindenféle vallássos cselekedetet végzett: imádságokat, körmeneteket tartottak; annak a szentnek, akinek ünnepét a közeli templomban megtartották, kint a hatában kápolnát emeltek, vagy legalább szobrot állítottak. Ismerjük például a Szent Orbán-kápolnákat a szőlőtermi területeken. Amikor pedig járványok vagy más csapások sújtották az adott közösséget, fogadalmat tettek, hogy ha elmullik a veszedelem, vagy túlélik azt, akkor hálóból kápolnát vagy templomot építenek. Erre példa Budapesten a Rókus-kápolna.

A barokk korban a török uralom alól felszabadulva, a svábok betelepítésekkel Budakeszi népe is kápolnákat emelt a határban. Ezek egyike a mai Szent Anna-rét közelében állt. A bíboros megjegyezte, hogy „a magyarországi németesség folklorjának része, hogy a Szűz Mária-tisztelet erősen összekapcsolódik Szent Annával”. A barokk korban kápolna épült itt, ami az idők folyamán elpusztult. A 20. század elejétől már közismert volt a szándék, hogy ott, azon a helyen újra fel kellett építeni a kápolnát.

Ehez járult később egy másik szándék is. A fatimai jelensések során Szűz Mária engesztelő imádságot hirdetett a békeért, s attól kezdve már

ehhez a szándékhoz kapcsolódva is kápolnát terveztek. Ez a két törekvés összekapcsolódott, és ehhez járult még az 1930-as és 1940-es évek közepeiben egy magánkinyilatkoztatás is, amelyet azonban az Egyház hivatalosan soha sem hagyott jóvá, mindenre az emberekben ott élőt az engesztelési gondolat. Annál is inkább, mert Mindszenty József bíboros és az egész magyar püspöki kar felszólította a híveket a rendszeres engesztelő imádságra (gyónásra, áldozásra), s elsőszombatonként ez azóta is szokásban van, megtörténik, főpásztori vezetéssel, amelynek keretében rózsafüzér imádságot végzünk az engesztelés szán-dékával – tette hozzá Erdő Péter.

A Szent Anna-rét esetében az a helyzet, hogy nem az Egyház a terület – folytatta a bíboros. – De amikor kitört az orosz–ukrán háború, megerősödött a hívek szándéka, hogy kezzelfogható módon „tegyük

láthatóvá” könyörgésünket a pedig több mint száz főnek szervezhetnek szertartásokat” – mondta Pokorni Zoltán, Budapest XII. kerületének polgármestere, aki a rendezvényen átnyújtotta Erdő Péter bíborosnak a kápolna építési tervezési dokumentációjának egy bekötött példányát.

Márkus Péter és Koczka Kristóf építész nyerte el a két-körös tervpályázatot, Merkel Tamás építészstúdiója dolgozta ki, véglegesítette a tervezet.

Pokorni Zoltán elmondta azt is, mivel a kápolna Natura 2000-es védett területen épül fel, nem volt könnyű ezt a tervet engedélyeztetni. Mindenesetre a felépítendő kápolna nem vonja el a figyelmet a termeszetről, ugyanakkor alkalmat ad az elmélyülésre, imádságra az erdő mélyén. A polgármester hozzátette: a Svábhegyi Világ Királynője Engesztelő Kápolna Egyesület részéről felhívta a figyelmet arra, hogy a tervezett kápolna nem az, ami a már említett magánkinyilatkoztatásban,

Natália nővér látomásában szerepelt, ez egy sokkal viszszafogottabb, kisebb méretű, léptékű „jel”. Ugyanakkor azon a helyen épül, ahol a nővér „meglátta” ezt a kápolnat.

Az építkezés a jelenlegi számítások szerint 127 millió forintból kerül, ennek céljából adománygyűjtési akció indul, amelybe lehetséges a kápolna adomány 1500 forint volt, a

Az adományokat az alábbi számlaszámra várják:
12001008-00155297-05200008
Számla tulajdonosa: Budapest Főváros XII. kerület Hegyvidéki Önkormányzat
Számlavezető bank: Raiffeisen Bank Zrt.
A közleményben kérlek feltüntetni: „Anna-reti kápolna adomány”
IBAN: HU29 1200 1008 0015 5297 0520 0008
SWIFT: UBRTHUHB
Aki szeretne támogatói szerződést kötni, jelezze ezt az igényét az onkormanyzat@hegyidek.hu e-mail-címen.

legnagyobb összeget egy orvos házaspár, Márkus Szilvia és Attila, illetve a Világ Királynője Engesztelő Mozgalomért Alapítvány adományozta. Elkészült már egy harang is, amelynek átmérője 44,5 centiméter, épp akkora, amekkora a tervezetben szerepel. A harangot a pápalátogatás alkalmával szeretnék elvinni a Szent István-bazilikába lépcőjéhez.

Pokorni Zoltán mindenkit buzdított, hogy kapcsolódjon be az adománygyűjtési akcióba. Soltész Miklós, a Miniszterelnökség egyházi és nemzetiségi kapcsolatokért felelős államtitkára a sajtótájékoztatót elmondta, hogy „az adományozók között van Kovács Ákos zenész-énekes és Eperjes Károly Kossuth- és Jászai Mari-díjas színművész is”, egyúttal kérte mindenkit, aki számára fontos az engesztelés és a béké, hogy támogassa adományával az építkezést. Az állam nevében megköszönte az Egyház, az önkormányzat és a tervezők összefogását a nemes célért, s hozzájatte: az elmúlt tíz évben a kormányzat kétszáz kereszteny templom építését támogatta szerte a Kárpát-medencében, de a háborús időkben most az a cél, hogy ne állami, hanem civil összefogásból épüljön fel a kápolna.

A XII. kerületi polgármester újságírói kérdésre elmondta, az összegyűlt adományok az Egyházhoz kerülnek, s hozzájatte: a százezer forint feletti összegek adományozával szerződést kötnek, ha az építkezés bármely okból meghiúsul, a pénzt visszakapják.

„Ha pedig idén szeptember 13-ig nem gyűlik össze a 127 millió forint, akkor van mód, hogy kiegészítsek az addig beérkezett adományokat” – mondta Pokorni Zoltán.

Erdő Péter bíboros megerősítette: „Emberileg reális, hogy idén megépül a Szent Anna-reti kápolna, imádkozunk is érte. Az építkezés reményeink szerint húsvét után megkezdődhet.”

Körössy László
Fotó: Lambert Attila;
Hegyvidéki Önkormányzat
(kápolna kreatív)

A reménység hordozója

Majnek Antal püspök kapta az Esterházy János-díjat

Majnek Antal püspök (képünkön jobbra) átveszi az Esterházy János-díjat

zott munkácsi római katolikus püspököt, a kárpátaljai magyarokért és minden Kárpátalján elői emberért végzett szolgálata elismeréseként.

Berhida Piusz tartományfőnök laudaciójában Majnek Antal magyarsága mellett kiemelte, hogy valóban katolikus módon szolgálja a rábítottakat. Testvérek között, mindegyik előtt tartva a vértanúk példáját, és vállalva a kereszt hordozását.

Majnek Antal mérnökként végzett, majd 1977-ben lépett be a ferences rendbe. 1981-ben tett örökl fogadalmat, 1982-ben szentelték pap-

pá. 1989-ben egyike volt a kárpátaljai szolgálatra küldött három missziós papnak. Nagyszülőöncsönes köztől elnevezte a kárpátaljai szolgálatra.

Számos kezdeményezés fűződik a nevéhez a mai napig, a mostani „vészterhes időkben” is. A tartományfőnök megemlíttette többek között a helyi egyházközösségek megerősítését, újak alapítását, óvodák, karitász és rehabilitációs központ létesítését, egyházmegyei újság kiadását, a katekéták képzésének megszerzését. 1997-től Kárpátalja apostoli kormányzója, majd a munkácsi egyházmegye püspöke 2002-től 2022 végéig.

Potápi Árpád János, a Miniszterelnökség nemzetpolitikáért felelős államtitkára a díjat méltatva kiemelte: 34 éves kárpátaljai szolgálatából 26 évet szolgált alázatosan és hűséggel püspökként. Híveitől nem távolodott el, nyugdíjazott püspökként is elvállalta öt egyházközsgel lelkipásztori ellátását, részt vett a karitatív és szociális segítségnyújtásban, az adományok rászorulókhhoz való eljuttatásában. Három évtizedes szolgálata alatt több

embernyi munkát végzett el, elővülhetetlen szerepe volt a Szovjetunió széthullása után a magyar anyanyelvű kárpátaljai római Katolikus Egyház újjáépítésében, a Munkácsi Római Katolikus Egyházmegye megszervezésében, a templomok megújításában, a munkácsi Szent István Liceum megalapításában és a felső Tisza-vidéki óvodák létrehozásában.

Majnek Antal közössége nevében megköszönte a díjat, és úgy fogalmazott: Kárpátalján most sem szűnt még meg a szenvédés, de mindenkorban a reménység hordozói vagyunk. Azt mondta, bízik abban, hogy egyre többen ismerik fel, Isten az összes nemzet ura.

Az emlékünnepegen részt vett Arkadiusz Adamczyk lengyelországi egyetemi tanár, aki nem Tiszteljük egymás nemzeti meggyőződését... – Esterházy János gróf életpályája című könyvét Pelyach István történész mutatta be.

Esterházy János (1901–1957) a szlovákiai magyarság két világháború közötti politikai vezetője volt.

A második világháború után letartóztatták és a csehszlovák hatóságok átadták a Szovjetunióban, ahol koholt vádak alapján kényszerűen itéltek és a Gulágra küldték. A szlovák Nemzeti Bíróság 1947-ben halára ítélte a fasisztákkal való együttműködésért. Később elnöki kegyelemben részesült és életfogyatlant kapott, majd ezt egy általános amnesztia során huszonöt éves börtönbüntetésre módosították.

1957. március 8-án, a morvaországi Mírov börtönben halt meg.

Forrás és fotó: MTI

A BIBLIA ÜZENETE

Kővel eltorlaszolt barlangjaink

Jn 11,1–45

Többször is voltam temetésen az elmúlt időszakban. Ott álltam a koporsó mellett, és amikor az elhunytat leeresztették a sírba, Lázár jutott eszembe. Ha most előjönne a sírból! Egy ilyen csoda helyre tenné a világunkat, teljesen átértelmezné abszolútának vét, földies értékrendünket. Egy ilyen csoda után talán az egész századot úgy tudnánk leálni, hogy béke van, nem gyűlöljük egymást, és nem félünk a jövőtől, hiszen Isten ennyire szeret bennünket: a halálon túl is életet ad. Ha nem volna pusztulás, amitől félünk, talán mi magunk is felhagynánk a pusztítással.

Bár az is igaz, hogy Lázár feltámasztása után sem tért meg a világ. A csoda már abban az időben sem sokáig tartott. Hát még ma! Ha páran meg is térnének egy ilyen csodálatos esemény hatására, a többiek valószínűleg csatlást kiáltanának, vagy azt állítanák, hogy minden meg sem történt. Rosszabb esetben pedig belekötnének Jézus származásába (názáreti!) vagy viselt dolgaiba (De hát ez szombaton gyógyít!). A csodáról esetleg a csodatévő kétes erkölceire (Utanánkkal állt szóba!) tennék át a hangsúlyt. A ma élő írástudók és farizeusok tevékenysége folytán Jézus már jóval a nagyhét előtt karaktergyilkosság áldozatává válna.

De Jézus akkor is odamenne barátja, Lázár sírjához, mert ő szabad ember. Úr a halálon. Barátai fontosabbak neki, mint akár a szomber törvénye, akár az emberek elvárasai. Még az Atya által alkotott fizikai törvényeknél is fontosabb neki Lázár. A mi személyes feltámadásunk is át fog hagni minden földi szabályt.

Juhász-Laczik Albin

GÖRÖGKATOLIKUS LELKISÉG

A Szent Liturgiáról (117.)

A templomszentelés szertartásában ismét zsoltárok, imádságok és énekek váltakoznak, majd utolsó részként Szent Liturgia végzése következik az immár felszentel templomban.

A nagy ekténia utáni hosszú ima már korábban is elhangzott – az alapkőszentelésnél –, de itt még hatásosabban szól az Úrhoz: „tedd, hogy a mi bejövetlünkkel az angyalok is bejöjenek, s velünk együtt szolgáljanak néked és dicsősíték a te jóságodat”! Feltűnhet a szertartásban az angyalok többszöri említése. Ám ez érthető, hiszen a bizánci Egyház liturgiája is többszörösen említi őket, akik a pappal együtt szolgálnak az oltár körül, miközben a híveket is képviselik.

A 120. zsoltár imádkozása különös jelentőséget kap a szertartásban: „A hegyekre emellem szemeimet, onnét jő segítség nekem”, hiszen görögkatolikus hegyi falvainban a legmagasabb pontra építették a templomot. A zsoltár alatt „az áldozópap szentelvizzel hinti meg az oltárt, a mellékasztalt s a templomhajó falait, és eközben mondja (valójában énekli, hiszen az egész szertartást énekes formában végzi): »Hints meg engem izsóppal, és megfeszítőkkel; mos meg engem, és a hónál fehér leszek!»” – Ezzel ténylegesen megtörtént a templom meg-, illetve felszentelése. Az előírás szerint a rövid éneket „ismétlik az 50. zsoltár minden egyes verse után”. A rá következő ének pedig azért szól, hogy az Úr áldja meg a neve „dicsőségére épített e hajlékot”, és a megszentelés által tisztítja meg.

A szép 25. zsoltárnak egy gondolata különösen érvényes erre az alkalomra: „Uram! Szerestem a te házad ékességét és a te dicsőséged lak-

A kővel elzárt barlangsírba azonban nem meggy be. Megáll kívül, és onnét hívja Lázárt. Én biztosan bementem volna. Siettem volna, hogy a barátom minél kevesebbet legyen egyedül a halál magányában. Mert van-e rosszabb annál, mint hogy be vagyunk zárva egy sírbolt sötétjébe? Hiszen ettől szorongunk minden beszorított helyzetünkben. Attól félünk, hogy magányunk, kiszolgáltatottságunk, elfeledettségünk, társadalanságunk mindenből megfoszt bennünket. A saját halálunk csak a miénk, képtelenség megosztani. Talán ezért nem ment be a barlangba Jézus. Nem vette el a halált, hanem kiszabadít minket ornát. Nem törölte el a magányt, hanem megmutatja a végét. Nem veszi ki az életünkbeli a szenvédést, hanem új távlatot tár fel belőle.

Így lett Lázár feltámasztása máig ható csoda azok számára, akik akár csak egyszer is voltak már bezárva sötét magányban. Jézus nem a világot változtatta meg. Nem tett rendet a társadalomban vagy a politikában. Nem törölte el sem a halált, sem a magányt, sem a kiszolgáltatottságot. Csak megmutatta, hogy mi van utána igazából. Hogy utána van csak igazából valami. És hogy ez már itt is, mindenütt érezhető, közöttünk van.

Aki volt már akárcsak egyszer is kővel eltorlaszolt barlangban, és meghallotta Jézus ott is szólító szavát, az többé már nem fél. Annak többé már nem kell helyre tenni a világunkat, mert a rend már ott van benne.

LITURGIA

Az Eucharisztia ünnepélete (154.)

Az úrnapi zsolozsma olvasmányos imaórának második olvasmánya után a következő válaszos éneket mondjuk: „Ismerjétek fel a kegyérben a testet, amely a kereszten függött, a kehelyben a vért, amely oldalából ömlött! Vegyétek hát, és egyétek Krisztus testét, vegyétek, és igyátok az ő vérét! Ti most már Krisztus tagjai vagytok. Vegyétek magatokhoz az egység kötelékét, nehogy szétszakadjatok; igyátok üdvösségeink drága bérét, nehogy értékeltené váljatok!”

A válaszos ének szövege Szent Ágoston 228/B, avagy A szentségekről húsvét ünnepére mondott beszédéből lett összeállítva (2.3). A beszéd egészéből kitűnik, hogy a nagy nyugati egyházyáta számára az Eucharisztia-jel karaktere fontos, noha a megfogalmazás kevésbé kidolgozottan tűnik. A Szentségről ránk maradt többi írásaiban is így találjuk, összevetve például a keresztszögről szóló összefüggő gondolatsoraival. Ágoston utal János evangéliumára és annak keresztre feszítést elbeszélő részére: „Amikor azonban Jézushoz értek, mivel látták, hogy ő már meghalt, nem törtek meg a lábszárát, hanem az egyik katona lándzsával megnyitotta oldalát, amelyből azonban vér és víz jött ki. Aki ezt láttá, tanúságot tett róla, és igaz az ő tanúsága. Ő tudja, hogy igaz mond, hogy ti is higgyetek. Mert ezek azért történtek, hogy beteljesedjék az Írás: »Csontját ne törjék össze». Egy másik írás pedig azt mondja: »Látni fogják azt, akit keresztről szúrtak».” (Jn 19,33–37) Ehhez fűzi hozzá néhány

sorral később a keresztszögről szóló tanításból született egyháztani-eucharisztikus mondatát: *Ti most már Krisztus tagjai vagytok!* Vagyis az Eucharisztia egyesít Krisztussal, hasonlóvá teszi az embert Krisztushoz. Az ember mintegy beletestesül az Úr testébe. A „*ti most már Krisztus teste vagytok*” tétele a 272. beszédben is megtalálható. Ott viszont már olyan misztériumról is szó van, amely a Krisztus testével egyesült ember misztériuma: „Ha tehát ti vagytok Krisztus teste, akkor misztériumotok van az Úr asztalára téve. A saját misztériumotokat veszítetek magatokhoz.” (Aurelii Augustini, *Sermo 272*)

Agoston számára az Eucharisztia az Úr jelenléte a külső színek alatt (vö. *De Trinitate III.10.21*).

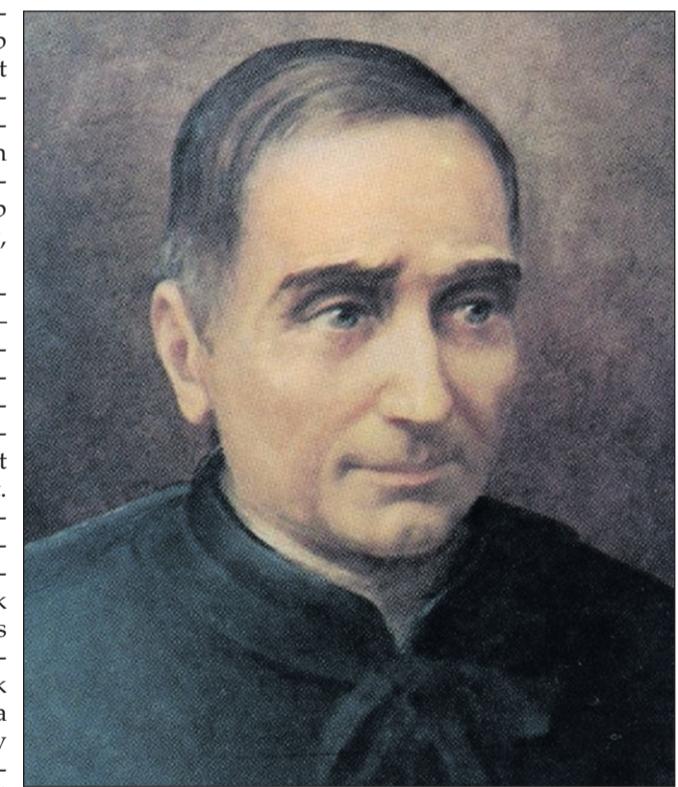
A másik fontos téTEL, amelyet sokszor emlíünk, a *vinculum caritatis* – a szeretet köteléke. Ezt a kijelentést előzik meg az alábbi gondolatok: „A hívők akkor ismerik igazán Krisztus testét, ha nem hanyagolják el saját Krisztus-test voltukat. Legyenek Krisztus teste, ha Krisztus Lelkéből akarnak elni; Krisztus Lelkéből nem élhet, csak Krisztus teste. Értsétek meg, testvéreim, mit mondottam. Ember vagy: lelked is van, tested is van (...) Akarsz tehat Krisztus Lelkéből elni? Légy Krisztus testében! (...) Lépjön közelebb, higgyen, épüljön be a testbe, hogy életre keltsékl!” (Aurelii Augustini, *Tractatus in Joannem XXVI.13*)

Sztankó Attila

A HÉT SZENTJE

Boldog Francesco Faà di Bruno

Március 27.

Szardíniai nemesi család gyermeke volt, ő volt a legfiatalabb Luigi Faà di Bruno márki tizenkét gyermeke között. Gondtalan, boldog gyermekévei voltak, ugyanakkor a hívő katolikus családban már korán megtanulta, hogy a kiváltságok ellenére vagy inkább épp azért segíteni kell a szegény, kiszolgáltatott embereknek.

Mint legkisebb fiú katonai pályára lépett – részt vett a szárdosztrák haború egyik utolsó, fontos ütközetiben, a novarai csatában (1849). A haború mély nyomokat hagyott benne, leszerelt, lemondott tiszti rangjáról, és elment Párizsba, ahol matematikát tanult. Hazatérve a torinói egyetem professzora lett, közben pedig megyszerezte a doktori fokozatot. Francesco Faà di Bruno a világ egyik vezető matematikusa volt. Számos jelentős felfedezést tett a modellelmélet és az elliptikus függvények elmélete terén. Az ő nevét viseli a Faà di Bruno-képlet. Mintegy negyven tudományos cikk szerzője volt, amelyek francia, amerikai és olasz folyóiratokban jelentek meg.

Mindeközben egyre inkább részt vallalt abban a szociális reformban, amely akkoriban Torinóban zajlott. Bosco János közelí barátja és munkatársa lett. Segített hajléktalanszállásokat, valamint otthonokat létrehozni az idős

emberek számára. Emellett felépítetett egy templomot (Nostra Signora del Suffragio – a purgatóriumban szenvendő lelkeket segítő Szűzanya tiszteletére) azon katonák emlékére, akik az olasz egységtörökések harcaiban vesztették életüket.

Negyvenes éveiben járt, amikor megért benne a papi hivatás gondolata. Megkezdte teológiai tanulmányait, ám akkoriban nem fogadták szívesen a késsei hivatásokat. Végül IX. Piusz pápánál fellebbezett, akinek különleges engedélyével ötvenegy éves korában mégis pappá szentelték.

1881-ben megalapított egy női jótékonysági szervezetet, amely évtizedekkel később szerzetesrenddé alakult (Suore Minime di Nostra Signora del Suffragio), hogy segítséget nyújtson az akkoriban igen kiszolgáltatott helyzetben lévő női háztartási alkalmazottak, cselédek, illetve a leányanyák számára. Francesco Faà di Bruno a közösséggel létrehozott Torinóban egy menedékházat prostituáltak részére, amely akkoriban egészen rendkívüli volt.

L. K.

A hét liturgiája

A év

MÁRCIUS 29., SZERDA (Auguszta, Bertrand) – Dán 3,14–20.91–92.95 – Jn 8,31–42.

MÁRCIUS 30., CSÜTÖRTÖK (Zalán, Amadé, Amadea) – Ter 17,3–9 – Jn 8,51–59.

MÁRCIUS 31., PÉNTEK (Árpád, Gujdó) – Jer 20,10–13 – Jn 10,31–42.

ÁPRILIS 1., SZOMBAT (Hugó, Agág, Agapion) – Ez 37,21–28 – Jn 11,45–57.

ÁPRILIS 2., AZ ÚR SZENVEDÉSENEK VASÁRNAPJA, VIRÁGVASÁRNAP (Paolai Szent Ferenc, Ottokár, Áron)

– Körmenetre: Mt 21,1–11 (Áldott, aki az Úr nevében jön!) – Iz 50,4–7 (Nem rejtem el arcomat azok elől, akik gyalázta, de tudom, hogy nem vallok szégyent.) – Fil 2,6–11 (Megállzta önmagát, ezért Isten felmagasztalta őt.) – Mt 26,14–27,66 vagy Mt 27,11–54 (Éli, Éli, lámá szábáktáni?) – **Zsolozsma:** II. zsoltárhét – **Énekrend:** Ho 77 – ÉE 801–805, Ho 71 – ÉE 82, Ho 135 – ÉE 543, Ho 63 – ÉE 91.

MÁRCIUS 26., NAGYBÖJT 5. VASÁRNAPJA (Emmánuel, Manuélá Toromás) – Ez 37,12b–14 (Belétek oltom lelkemet, és életré keltek.) – Róm 8,8–11 (Isten Lelke, aki Jézust feltámasztotta a halálból, bennetek lakik.) – Jn 11,1–45 vagy Jn 11,3–7.17.20–27.33b–45 (Én vagyok a feltámadás és az élet.) – **Zsolozsma:** I. zsoltárhét – **Énekrend:** Ho 57 – ÉE 541, 144, Ho 57 – ÉE 81, Ho 118 – ÉE 543, Ho 74 – ÉE 85.

MÁRCIUS 27., HÉTFŐ (Hajnal, Augustus) – Dán 13,1–9.15–17.19–30.33–62 vagy Dán 13,41c–62 – Jn 8,1–11.

MÁRCIUS 28., KEDD (Gedeon, Johanna) – Szám 21,4–9 – Jn 8,21–30.

Tanúságtétel a felemelő szeretetről

Elindult Coreth Mária Terézia boldoggáavatási eljárása

(Folytatás az 1. oldalról)

Az ünnep a két egyházmege összefogásával valósul meg. A két nyelv egymást váltja a szentmisében, a szolgálattevők is szorosan együttműködnek, például a zenei szolgálat terén is: Lakner-Bognár András orgonaművész, a szombathelyi székesegyház karnagya orgonál, és a Güssing Vocalensemble Cantus Felix kórusa énekel Franz Stangl zenei vezetésével.

A szertartás a templom bejáratánál, Batthyány-Strattmann László művészkiállítás előtt kezdődik. *Fidelitate et caritate* (Hússzal és könyörületeséggel) olvasható itt Batthyány-Strattmann László jelmondata, a háttérben felsejlik a család címerállata, a pelikán, és kirajzolódik Boldog László arca. Az imát két unokája, László herceg és testvére, Dominik mondja. Az édesapák mellett ott állnak gyermekük, a legifabb Batthyányak.

Battyány-Strattmann László, a szegények orvosa számára Isten jelenlétének megtapasztalása nyújtotta a támaszt. A szemet gyógyította, »új látást« adott az embereknek. Egész életében ott állt mellette szeretetével felesége, Mária Terézia. Mindketijük élete tanúságtétel az embert felemelő Istenről és arról a szeretetről, amellyel Isten fordul az ember felé. Mi, emberek is képesek vagyunk a szeretetre, amely által széppé válhat az élet» – hangzott el Boldog László leszármazottai-tól.

A szentmise főcelebránsa Ágidius J. Zsifkovics kismartoni püspök volt. Székely János szombathelyi püspök, Császár István, a szombathelyi székesegyház plébános, Pál László, a Kismartoni Egyházmegye magyar vikariátusának püspöki helynöke, valamint Raphael Rindler OFM güssingi plébános koncelebrált. Ágidius J. Zsifkovics a szentbeszédében felelevenített egy franciaországi szokást: húsvét reggelén az emberek a falu kútjához mennek, hogy megmossák a szemüket, elődeik ugyanis hittek abban, hogy a húsvét megszünteti a vakságot, s a Feltámadottal való találkozás megnyitja az em-

ber szemét. Mind Boldog László, mind pedig felesége, Mária Terézia látók voltak, és sokak szemét megnyitották, Isten látására is. Mi tart vissza bennünket attól, hogy hozzájuk hasonlóan cselekedjünk? Közbenjárásuk segíthet ebben minket – buzdított beszédeiben a kismartoni püspök.

Székely János, aki Coreth Mária Terézia – Az aranyszívű feleség címmel könyvet is írt, a húséges, áldozatkész hitveset állította szentbeszéde közép-

pontjába. Felidézte az alakját, és hangsúlyozta, milyen te remtő erő áradt a családi ott honukból: Misl (így becézték a családban Mária Teréziát) „örömteli volt, férjét átsegítette a hangulati mélypontokon és a természetéből fakadó zárkózottságán. Tizennégy gyermekre született, otthoni teen dői mellett óvodát hozott létre, megszervezte a legszép nebb családok segítését Köpcsyben, majd Körmen den is.” A gyerekek számára

csodálatos, boldog életet teremtett. A környezetükben elők közül is „sokan azért látagották meg őket, mert szerettek volna a béke és szigetének üditő közegében eltölteni egy-két napot”. Székely János kiemelte, „őszinte tisztelet és nagyon mély szeretet kötötte össze a házaspár két tagját. Eltető forrásuk volt a mély hit, a napi szentmise, a gyakori gyónás és az esti közös ima. Ig y tudtak a test és a lélek gyógyítóvá válni”.

bízni magam. Édesanyám sikeresen megműtötték.” „Bár rám egy második életet kapott az által, hogy felépült a súlyos balesete után.” „Boldog László, köszönöm, hogy meghallgatsz, hogy nagyné nem műtéti napján nálad lehetet.”

Battyány-Strattmann László, a szegények orvosaként ismert arisztokrata istenkereső emberként kezdte életútját. Feleségével való megismérkedést a testvéreik készítették elő. Össze akarták hozni őket – mondánk ma. Az akkor húszszonyolc éves orvostanhallgató és a nála négy évvel fiatalabb Coreth Mária Terézia egymásba szerettek, s hamarosan már az eljegyzésüket ünnepeltek. A házasságra életgyónással készültek. Bármennyire komoly vallásos nevelést kaptak is mindenkit, fiatalkorukban az élet mégis kissé elsodorta őket az igazi keresztenyé élettől. Házasságukat azonban mindenkit szentségek tekintették, s úgy érezték, az mély elköte-

lezettséget jelent Isten és egy más iránt. Ugyanakkor azt is tudták, hogy e feladathoz bő séges kegyelmet kapnak Isten től, és így nem vallhatnak kudarcot. László számára hivatásával a gyógyítás, munkájában felfedezte Istenet, aki számára a szeretet Istene volt. Felesége pedig teljes odaadással támogatta. A dédunoka, László így fogalmaz: „Házasságuk azért váthatott boldoggá, mert kölcsönösen támászkodhattak egymásra. A szeretett feleség szabadságot biztosított férjének, és gondoskodott a támogató háttéről. Sokat vállalt magára, és együtt hordozta vele minden a feladatot, amit a férje fontosnak tartott: a szegények gyógyítását, a kórházalapítást Köpcsyben és Körmen.”

Egész évben érkeznek Güssingbe zarándokok, főként Magyarországról, tudtuk meg Raphael Rindler plébánostól. Ók szentmisére jönnek a templomba, míg az osztrák hívek leginkább csendes imára az emlék- és sírhelyhez.

Nemrég nyitották meg a kilencedik kötetet, amely az imádkozók köszöneteit, kéréseit tartalmazza. Számtalan bejegyzés tanúskodik arról, hogy a hívek közül sokakat mély, személyes kapcsolat fűz Batthyány-Strattmann Lászlóhoz. Íme, néhány neki szánt üzenet: „Köszönöm, Boldog László, hogy ma is rád tudtam

Trautwein Éva
Fotó: Lambert Attila

Március 17-én vettek végső búcsút Lukács László piarista szerzetestől, a Sapientia Szerzetesi Hittudományi Főiskola rector emeritusától Budapesten. A gyászmiséét az Örökimádás-templomban Bábé Balázs kalocsa-kecskeméti érsek mutatta be, majd a templom előcsarnokában helyezték örök nyugalomra Lukács László SchP földi maradványait.

Lukács László piarista szerzetes életének 87., szerzetességének 68. és papságának 62. évében 2023. február 25-én a szentségekkel megerősítve hunyt el. A gyászmise főcelebransa Bábé Balázs kalocsa-kecskeméti érsek volt, a szentbeszédet Zsodi Viktor piarista tartományfőnök mondta.

A gyászmisén concelebrált Marton Zsolt váci megyéspüspök, Varga Lajos váci segédpüspök, Gyulay Endre nyugalmazott szeged-csanádi megyéspüspök, Fehérváry Jákó OSB, a Sapientia Szerzetesi Hittudomány Főiskola rektora, Bagyinszki Ágoston OFM rektorhelyettes, Puskás Attila, a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Hittudományi Karának dékánya, valamint Lukács László rendtársai és tisztelei. A szertartáson jelen volt Fülöp Attila, az Emberi Erőforrások Minisztériumának szociális ügyekért felelős államtitkár.

A szentmise elején Bábé Balázs kalocsa-kecskeméti érsek arra emlékezett, hogy a kereszteny ember e perceiben Jézus Krisztusra, a megfeszítetre gondol, hiszen péntek déli tizenkét óra van. „Most Lukács László testvérünknek adjuk meg a vég-

tisztességet. Bár nem ért váratlanul, mégis szomorúsgal tölt el minden-

Aki igazságra oktatott sokakat

Örök nyugalomra helyezték Lukács László piarista szerzetest

annyiunkat, hogy Lukács László paptanár befejezte földi pályafutását.” Bábé Balázs érsek a Lukács László által kedvelt Gabriel Marcel francia filozófust idézte: Nem az a baj, hogy te meghalsz, vagy én meghalok, hanem hogy az hal meg, akit szerettünk. Márpedig Lukács Lászlót sokan szerették.

Hosszú élete során annyi ember tanított, hogy igaz rá a mondás: „Akik igazságra oktattak sokakat, tündökönökörök-könörökök, miként a csillagok” (Dán 12,3).

„A virrasztók feladata az értekek és életek örzése... Művelni, építeni a kereszteny kultúrát, választ keresni azokra a kérdésekre, amelyeket az egymást váltó politikai és ideológiai rendszerek fölvetnek, érintkezési pontokat felkutatni Egyház és társadalom között. Hidat képezni a mélyen hívők, a kultúra iránt érdeklődők, az istenkeresők és a valás iránt többé-kevésbé közömbösek között. Azokhoz szólni, aikik egyfajta tágasságot, spirituális megközelítést, történeti érzékenységet, szellemi nyitottságot várnak” – mondta szentbeszéde elején Lukács László gondolatait felidézve Zsodi Viktor, a Piarista Rend Magyar Tartományának tartományfőnöke.

Egyesek szerint Lukács László az egyik utolsó polihisztor volt, mások európai keresztenyeként és magyar

világpolgárként tekintettek rá. Ma a tudás és a technika fénye egyre ragyogóbb, de napjainkban még a fény is szennyezővé vált. Egyre többen élnek a bolygón, de az összarátság nem a testvéri szolidaritásnak, hanem az erőszaknak nyitott utat.

Lukács tanár úr az idők jeleit kutatva igyekezett őrt állni, virrasztani, értékelni a kor történéseit.

De a virrasztó érteket, embereket örizve azokkal is közösségen van, akikért és akikkel virraszt. Így tette Lukács László is.

Laci bátyának a szó legtisztább értelmében való katolikus szellemet kívánta szolgálni, a katolikus hit, erkölcs és életforma megalkuvás nélküli tiszteletében.

Nyitott lélekkel fordult minden, bárhol és bárki által megjelenített érte felé. Katolikus volt, azaz semmi emberi és semmi isteri nem volt idegen tőle.

Lukács László a kereszteny reménység hármas csillagának nevezte Roger testvérét, Kalkuttai Szent Terézét és Szent II. János Pál pápát. Egy interjúban elmondta, szíve titkos vágya volt, hogy személyesen is találkozzon velük, ami végül teljesülhetett.

Az őrállók váltják egymást, de a virrasztás folytatódik tovább. Mosztantól új szolgálatot lát el, s nekünk kell átvenni azt a megszámlálhatatlan sok helyet, ahol ő állt hely – emelte ki Zsodi Viktor. A próféták ígérete Krisztusban teljesedett be,

aki egészen új tanítással lépett fel, új szövetséget kötött az emberrel, és új parancsot adott neki. Aki Krisztussal van, új teremtménnyé válik, ám ez az új élet súrgató feladat is: „Öltsétek magatokra az új embert!” (Ef 4,24). „Ebben a nagyböjtű időben Jé-

Istenélmények a szent helyeken

Hálaadó szentmise Bodajkon

a Székesfehérvári Egyházmegye fatimai zarándoklatáért

Bodajkon, a Mindenkor Segítő Szűz Mária kegytemplomában adtak hálát a Székesfehérvári Egyházmegye tavaly októberi fatimai zarándoklatáért március 11-én. Spányi Antal püspök Ugrits Tamás pasztorális helynökkel és a zarándoklat lelkivezetőivel, Hajdu Ferenc helynökkel, Mórocz Tamás és Helter István plébánosokkal mutatott be hálaadó szentmisét az úton kapott lelkei kegyelmekért.

„Lelki életünkben fontos állomás volt ez a zarándoklat, hiszen szinte mindenki, aki részt vett az úton, jelen van, hogy hálát adjon az Istennek. Jézus, amikor megtisztította a lepráso-

Így legyünk közösen egyházmegyénk megújulásának eszközei, hogy a sok kegyelmet, amiben részünk volt, feladatként éljünk meg, megőrizzük és kamatoztassuk” – hangzott el a beszédben.

A főpásztor a tékozló fiú történetén keresztül arra tanított: ne engedjük, hogy emberi gondolkodásunk hétköznap maradjon, hanem az Atya fényében éljünk, úgy tekintsünk életünkre, ahogy ő láta azt a maga teljességeben.

Spányi Antal püspök arról is szólt, hogy az ünnepi érzés az idő műlásával elszállhat a zarándokból, és akkor csodálkozik, miért tért vissza régi életéhez. A kegyelem természete azonban olyan, hogy az Isten ajándéka egyben feladatot is jelent az ember számára. „Gondolatban vissza-visszatérhettünk az átélt istenélményhez, de tennünk is kell azért, hogy felragyogjon általunk Isten fénye azok felé, akiknek tanúságát kell tennünk. Megújulásunkhoz először a Szűzanya kéréssére bűnbánatot kell tartanunk, imádságban kell elnünk Isten tetszésére szerint. A Szűzanya világossá tesszi előttünk, hogy meg kell újulunk a tanúságtételben, a jócélekedetekben. Családunkban, környezetünkben el kell kezdenünk elni azt a ke-

reszteny életet, amely méltó arra, hogy Krisztust hordozza. Rajtunk műlik, akárunk-e Isten kegyelmével együttműködve tanúságtevők lenni, engesztelő és Isten dicsőítő emberré válni” – fejezte be gondolatait a megyéspüspök.

A szentmise után a zarándokok felidézték az út legszebb állomásait és újra átélték a szent helyek istenélményeit. Belső utazásukról is többen tanúságot tettek, megosztották azokat a lelkei megtapasztalásokat, amelyek máig hatással vannak életükre.

A hálaadó szentmisét követően Mórocz Tamás plébános orgonajátékát élvezhették a zarándokok, majd a hagyományos bodajki oltárkerülés következett. A jelenlévők imádkozhattak a Fatimából hozott Szűzanya-szobor előtt, és gyönyörökdhettek a kegyhely környékének szépségeiben is.

Berta Kata/Székesfehérvári Egyházmegye
Fotó: Berta Gábor

kat, néhányan visszajöttek és köszönötet mondtak. Mi is hálát adunk itt és most, mert megfogadtuk, amit a Szűzanya Fatimában üzent nekünk. Azt a ma is aktuális felhívást, hogy térjetek meg és tartasok bűnbánatot. Köszönjük, hogy ezt az üzenetet közvetlen közelről hallhattuk, és az út folyamán imádkozhattunk az egész egyházmegyeért, főpásztorunkért” – hangzott el Hajdu Ferenc helynök köszöntőjében.

Spányi Antal megyéspüspök örömét fejezte ki, hogy az ősi hagyomány követve most összegyűltek a résztvevők, hogy megköszönjék minden a kegyelmet, amit a kegyhelyen kaptak. „Fatimából visszatérve a Szent Szűz hőházkodunk, és nemcsak megköszönjük az üzenetet, hanem megpróbáljuk életre is változni azokat. A megtérésre, a bűnbánatra való meghívást, a jócélekedetekre, az engesztelésre szóló felszólítást. Ez a nagyböjt üzenete is.

Továbbképzés katekétáknak Balatonalmádiban

Március 11-én Balatonalmádiban tartották a Veszprémi Főegyházmegye hitoktatónak nagyböjtű reköllecíóját és szakmai napját. Az alkalom a Loyolai Szent Ignác-templomban szentmisével kezdődött, melyen a hitoktatást végző atyák és hitoktatások vettek részt, mintegy 120 fő. A szentmise főcelebránsa Udvardy György veszprémi érsek volt.

Szentbeszédének témáját az evangélium alapján a tékozló fiú története adta. Az érsek elmondta, hogy nagyböjtben az evangéliumi szakaszok mélyebben megérintenek benünket, hiszen ebben az időszakban fel akarjuk ismerni a bűneinket, és azt, hogy milyen nagy a méltóságunk. A méltóságunkat a keresztségen kapjuk meg, ami azt is jelenti, hogy elköteleződünk Krisztus mellett, de sajnos sokszor elengedjük ezt a méltóságot.

A negyven napban rádöbbenünk, hogy méltóság nélkül nem tudunk élni.

A méltóságot a keresztségen kapjuk, és ezt a hitvallásban minden megújítjuk. A bűn az, amikor eladjuk a méltóságot a talmi haszon reményében, de ha kérjük, Isten minden visszaad!

A főpásztor végül biztatta a katekétákat, hogy mindenki legyen bátorsága vágyni a méltóságra.

A szentmisét követően a Kerényi Imre Kult-Magtárban folytatódott a továbbképzés. Felker Zsolt hitoktatási referens köszöntötte Udvardy György érseket, majd felkérte Petkes Csaba tanulás-módszertani továbbképzés vezetőit előadásának megtartására.

Petkes Csaba bemutatta előadásában a memóriatechnikákat és alkotó tanulási módszereket. Előadásában elmondta, hogy a mai gyerekek milliófélé különböző hatás éri, sokszor egyszerre több közösségi oldalon is jelen vannak.

Tudjuk, hogy 20–30 év alatt óriási változott a világ mind az emberi kapcsolatok, minden technológia terén. Az előadó bemutatta az úgynevezett tudáspiramist. Ha csak hallok valamit, akkor 10–20%-ot jegyzek meg, ha hallom és látom, már 20–30%-ot, ha el is olvasom, 40%-át megjegyzem, ha el is mondjam, akkor már 50–60%-át, ha megvitatom, 60–80%-át, ha pedig megvaló-

sítom és magyarázom másoknak, akkor már 80% felettesi a megjegyzés aránya. A tanulási fázisok az észlelés, a befogadás, a rendszerezés, melybe beletartozik az előzetes ismeretre építés, az egész áttekintése, a részekre osztás, a lényegkiemelés és a vázlatkészítés. Majd a következő nagy fázis a memorizálás, és utána következik végül a felhasználás. Felvezette, hogy mennyi részképesség kell ahhoz, hogy egy gyerek eljusson a tanulás fázisába; például az érzsékszervi képességek, a koncentráció vagy a belső képalkotás képessége. Memorizálásnál fontos az emlékezet, a koncentráció, va-

lamint a kitartás. A tanultak felhasználásában pedig már megjelenik a kreativitás, az asszociáció is.

A hitoktatások feladata, hogy a részképességeket fejlesszék a hittanórákon is. A folyamatos memorizálását példákkal illusztrálja: segítség lehet a kivetített alakzatok megjegyezése, a zavaró háttér, ami kiemel, szó-sor, kakukktörés és egyéb játékok használata.

Ezt követően az előadó a katekétáknak a gyakorlatban is bemutatta a vizualitást, auditivitást fejlesztő gyakorlatokat, játékokat, és szemléltette a drámapedagógia fontosságát a hittanórákon is. A délutáni előadáson felhívta a figyelmet arra, hogy a drámapedagógiában minden gyermeknek külön-külön kell szerepet és különféle feladatakat adni, és akár egy filmet is lehet készíteni az adott témaiból.

A katekéták kérésére az őszi kerületi reköllecíkra is felkérték Petkes Csabát, hogy folytatassák a közös munkát.

Csomay Tünde hitoktatási főkoordinátor
Forrás és fotó: Veszprémi Főegyházmegye

Egyházi személyeket tüntettek ki nemzeti ünnepünk alkalmából

Magyarország köztársasági elnöke nemzeti ünnepünk, március 15. alkalmából kitüntetéseket adományozott. A legmagasabb kitüntetést az Országházban adta át Novák Katalin államfő Orbán Viktor miniszterelnökkel és Kövér László házelnökkel együtt március 14-én.

A Magyar Érdemrend nagykeresztje (polgári tagozat) kitüntetést Maróth Miklós Széchenyi-díjas klasszikai-filológus, orientalista, a Magyar Corvin-lánc birtokosa, az Union Académique Internationale tiszteletbeli elnöke, az Academia Europaea tagja, a Magyar Tudományos Akadémia rendes tagja, az Avicenna Közel-Keletr Kutatószolgálatának igazgatója, az Eötvös Loránd Kutatási Hálózat Irányító Testületének elnöke, a Pázmány Péter Katolikus Egyetem bölcsészkarának egykori dékánya, nyugalmazott egyetemi tanára kapta több mint fél évszázados, nemzetközi viszonylatban is kiemelkedő kutatói pályafutása, szerteágazó oktatói tevékenysége, valamint a tudományos közéletben betöltött jelentős szerepe elismeréseként.

dagító történeti és intézményvezetői munkája, a nemzet sorsfordító eseményeinek hiteles bemutatását és méltó feldolgozását egyaránt szolgáló szakmai tevékenysége, valamint nagy hatású közéleti és civil szerepvállalása elismeréseként.

A Magyar Érdemrend középkerekresztje (polgári tagozat) kitüntetésben részesült mások mellett Csath Magdolna Anna Szent-Györgyi Albert-díjas közigazdász, a közigazdaság-tudomány doktora, a Pázmány Péter Katolikus Egyetem rektori főtanácsadója és Szent II. János Pál Kutatóközpontja Gazdaságfejlesztés- és Kisvállalkozás-kutatási és Továbbképző Intézetének vezetője, a Magyar Közgazdasági Társaság Versenyképességi, Innovációs és Informatikai Szakosztályainak elnökségi tagja a közigazdaság-tudományok területén elérte eredményei, a felsőoktatásban és a kutatásban folytatott, a tehetséggondozás, a versenyképesség és a vállalkozások fejlesztése iránt is különösen elhívott munkája, illetve odaadó szakmai közéleti tevékenysége elismeréseként.

Széchenyi-díjat vehetett át mások mellett Szuromi Szabolcs kánontogász, tanszékvezető egyetemi tanár, a Magyar Tudományos Akadémia doktora Magyarország számára kivételesen értékes tudományos pályája során a középkori egyházi irodalom és kánontörténet területén végzett, világviszonylatban is kiemelkedő és elismert alapkutatásai, valamint az ezekhez kapcsolódó új tudományos módszerek és elméletek kidolgozása, bevezetése és nemzetközi szakmai szinten történő elfogadatása terén végzett kiemelkedő szakmai munkája elismeréseként.

Szemjén Zsolt miniszterelnök-helyettes, Orbán Viktor miniszterelnök előterjesztésére, Novák Katalin köztársasági elnök által adományozott állami kitüntetést adott át március 15-i nemzeti ünnepünk alkalmából március 14-én, kedden a Karmelita kolostor rendezvénytermében.

A miniszterelnök-helyettes a Magyar Érdemrend lovagkeresztjét adta át mások mellett

Barlay Bencének, a Budai Ciszterci Szent Imre Gimnázium igazgatója és Bécsről Péter Róbert OFM, a szentendrei Ferences Gimnázium igazgatója a kitüntetettek között

Bécsről Péter Róbertnek, a Magyarok Nagyasszonya Ferences Rendtartomány szerzetesének, a szentendrei Ferences Gimnázium igazgatójának megújuló lelkületű szerzetesi, tanári és iskolavezetői tevékenysége, valamint az evangéliumi szabadság és szeretet légitörök szolgálat, nyitott és karizmatikus pasztorációs, illetve közösségetteremtő munkája elismeréseként;

Németh Gábornak, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia Titkársága irodaigazgatójának, a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Hittudományi Kara egyetemi magántanárának két évtizedes oktatói és tudományos tevékenysége, valamint az egyházi közigazgatás területén végzett munkája elismeréseként;

Pajor Andrásnak, a Kereszteny Kulturális Akadémia elnökének, a Budapest-Herminamezői Szentlélek Plébánia plébánosának több évtizedes lelkipásztori szolgálata, értékes irodalmi tevékenysége, valamint a kereszteny kultúra terjesztésében és az ifjúság nevelésében vállalt szerepe elismeréseként;

Róna Judit Ágnes irodalomtörténésznek, az Eötvös Loránd Kutatási Hálózat Bölcsészettudományi Kutatóközpont Irodalomtudományi Intézete nyugalmazott tudományos munkatársának, az Országúti című kulturális lap olvasószerkesztőjének Babits Mihály életművének feldolgozásában vállalt szerepe, valamint a kereszteny kultúra terjesztése érdekében több évtizeden át végzett szerkesztői tevékenysége elismeréseként;

Novák Katalin köztársasági elnök a Magyar Arany Érdemkereszt kitüntetést adományozta mások mellett Cserny Szilviának, az esztergomi Mandulavirág Óvoda vezetőjének, az esztergomi Mindszenty József Katolikus Általános Iskola és Óvoda volt igazgatójának a katolikus köznevelésben végzett több évtizedes oktatói, vezetői és szakértői munkája elismeréseként;

Pacsai János protopresbiternek, a Miskolci Egyházmegye Csereháti Esperesi Kerületi esperesének, az Encsi Görögkatolikus Parókia parókusának kórház- és börtönlelkészi tevékenysége, a szegény sorsú és hátrányos helyzetű családok támogatásában vállalt szerepe, valamint odaadó lelkipásztori szolgálata elismeréseként;

Ritz Juditnak, a Szeged-Csanádi Egyházmegye Bálint Sándor Egyházmegyei Szeretetszolgálata főigazgatójának, a Bálint Sándor Szeretetothon vezetőjének az egészségügyben és az egyházi szociális intézményekben végzett több évtizedes, áldozatos munkája és szervező tevékenysége elismeréseként;

A Magyar Érdemrend tisztkeresztre (polgári tagozat) kitüntetésben részesült mások mellett Gál Péter biokémikus, a Magyar Tudományos Akadémia doktora, a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Információs Technológiai és Biognikai Karának egyetemi tanára, az Eötvös Loránd Kutatási Hálózat Természettudományi Kutatóközpont Enzimológiai Intézete Szerkezeti Biofizika Kutatócsoportjának vezetője, valamint Mika János éghajlatkutató, a Magyar Tudományos Akadémia doktora, az Eszterházy Károly Katolikus Egyetem Természettudományi Kara Földrajz és Környezet-

tudományi Intézetének egyetemi tanára.

A Magyar Érdemrend lovagkeresztje (polgári tagozat) kitüntetésben részesült mások mellett Pap József, az Eszterházy Károly Katolikus Egyetem Történelem-tudományi Intézetének igazgatója, Új- és Jelenkor-

Szuroni Szabolcs OPraem kánontogász Széchenyi-díjas

A Magyar Érdemrend középkerekresztje a csillaggal (polgári tagozat) kitüntetést vehette át mások mellett Bánáti János ügyvéd, a Magyar Ügyvédi Kamara elnöke, a Budapesti Ügyvédi Kamara volt elnöke, az Országos Bírói Tanács tagja, az Igazságügyi Miniszter Tudományos Tanácsadó Testületének tagja, a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Jog- és Államtudományi Karának címzetes egyetemi tanára, a Magyar Bün- tetőjogi Társaság elnökhelyettese, a Bánáti Ügyvédi Iroda tagja, a Magyar Jogászegylet alelnöke az ügyvédi hivatásrend társadalmi szerepének erősítését, a magyar igazságszolgáltatás színvonalának emelését és a jogász hivatásrendek közötti kapcsolat elmélyítését több évtizeden át szolgáló kamarai elnöki tevékenysége, a büntető eljárást jog területén végzett jogtudományi munkája, valamint a jövő jogásznemzedékeinek oktatása és a jogi kultúra terjesztése terén is meghatározó szakmai tevékenysége elismeréseként; valamint

Schmidt Mária Széchenyi-díjas történeti, a Terror Háza Múzeum, a XX. Század Intézet és a XXI. Század Intézet főigazgatója, a Pázmány Péter Katolikus Egyetem egyetemi tanára, volt kormánybiztos a magyar tudományos és kulturális életet gazdagító történeti és intézményi tevékenysége elismeréseként;

Barlay Bence, a Budai Ciszterci Szent Imre Gimnázium igazgatója és Bécsről Péter Róbert OFM, a szentendrei Ferences Gimnázium igazgatója a kitüntetettek között

ben végzett tevékenysége elismeréseként;

Wimmer Rolandnak, a Szombathelyi Egyházmegye sárvári plébániának több évtizedes közösséggépítő szolgálata, valamint a helyi katolikus iskola és óvoda megalapításában vállalt szerepe elismeréseként.

Orbán Viktor miniszterelnök megbízásából Csák János, a Kulturális és Innovációs Miniszteri Závagyán Magdolna, a miniszteri kultúráját felelős államtitkára a magyar kultúra területén nyújtott kiemelkedő teljesítménye elismeréseként Magyarország Kiváló Művész díjat adott át többek között Tardy László Liszt Ferenc-díjas karnagynak, érdemes művésznek, a Magyar Művészeti Akadémia rendes tagjának.

Nemzeti ünnepünk, március 15-e alkalmából Gulyás Gergely Miniszterelnökséget vezető miniszter március 14-án a Várkert Bazárban állami kitüntetéseket adott át Novák Katalin köztársasági elnök megbízásából, valamint miniszteri elismeréseket adományozott.

Magyar Ezüst Érdemkereszt kitüntetésben részesült mások mellett Zagya Richárd, a Katolikus Kari-tász országos igazgatóhelyettese.

Fotó: Lambert Attila; MTI

Ti vagyok az Egyház kincsei

Bérmálkozók lelkinapja Szombathelyen

Március 10-én egész napos programmal várta a Szombathelyi Egyházmegye azokat a fiatalokat, akik idén béralkoznak.

A szombathelyi plébániák mellett Nemesbődről, Csákánydoroszlóból, Egyházasrádócról, Gencsapátióból, Kőszegről, Sárvárról, Gersekaratról, Felsőszölnökről, Vépről, Celldömölköről is érkeztek fiatalok a találkozóra, mintegy hatszázan.

Egyidejűleg több helyszínen zajlottak a programok. Fekete Szabolcs Benedek segédpüspök a székesegyházból beszélgetett a fiatalokkal, válaszolt az

általuk feltett kérdésekre. A Brenner János Kollégium dísztermében Berkeczi Szabolcs szalézi testvér tanúságítételeit hallgathatták meg a diákok, a hittanárképző főiskolán pedig Hernandez Elmer verbita szerzetes pappal és Hurgói Sándor kőszegi iskolalelkészettel beszélgették a fiatalok arról, hogy mi is az

Egyház, miért fontos, hogy Jézus az életünk része legyen.

A nap során egy rejtvény megoldásában is közreműködhettek a fiatalok. A program szentségimádás-sal és szentmisével zárult.

Fekete Szabolcs Benedek segédpüspök a Szombathelyi Egyházmegye portáljának elmondta: a fiatalokat napjainkban sok negatív hatás éri – akár a világhálón, akár szűkebb-tágabb környezetükben –, ami gyengíti a lelküket, boldogtalanná teszi őket. Éppen ezért fontos a bérmlálás, amely megerősítőt a Krisztus melletti elköteleződésükben. Krisz-

tus tanítása hiteles és értékál-ló, és képes boldoggá tenni az embert – mondta a segédpüs-pök.

A fiatalok közül Perjési Bálint elmondta: ő is tapasztalja kortársai körében, hogy a hit, a vallás nem mindenkinek vonzó. Motiváló lehet azonban a fiatalok számára például a ministrálás, amely szolgálat révén is közelebb kerülhetnek Istenhez és így tartalmasabb a szentmiséken eltöltött idő, mintha csak a padban ülnének.

„Ti vagyok az Egyház kincsei” – mondta szentbeszédeben Fekete Szabolcs Benedek a fiataloknak. Mi azt szeretnénk, hogy boldogok legyek. Eljetek úgy, alakítsátok a lelkivilágot úgy, hogya tükrébe néztek, boldog ember tekintsen visz-sza rátok, mondta a segédpüspök.

Forrás és fotó:
Szombathelyi Egyházmegye

Ferenc pápa az alvó Szent József szobrát tartja az asztalán

Szent József, a Boldogságos Szűz Mária jegyese ünnepe (idén március 20.) alkalmából megemlékezési ar-ról, hogy Ferenc pápa egyik legked-vesebb szentje Jézus nevelőapja.

2015. január 16-án, Fülöp-szigeteki útján úgy fogalmazott Ferenc pápa: „Nagyon szeretem Szent Józsefet, mert csendes, de erő van benne. Az íróaszta-lomon van egy kis szobor, mely az alvó

dedesünk az Úrban, amikor megpihe-nünk az egész napos tevénység után, Isten hozzánk is beszél.”

Szent József szerény, de határozott emberként jelenik meg az evangélium-ban, erényeit a Szentatya nagyra tartja.

„De ahogy Szent József is tette: ha már meghallottuk Isten hangját, fel kell ébrednünk álmunkból, fel kell kelnünk, és cselekednünk kell” – hangsúlyozta Ferenc pápa a Fülöp-szigeteken.

Józsefet ábrázolja. Még amikor alszik, akkor is gondot visel az Egyházra!”

Ferenc pápa azt tanácsolta mindenki-nek, hogy ha bármilyen gondja van, hagyjon egy segítségkérő üzenetet a szent szobra vagy képe alatt – ő maga is ezt szokta tenni. „József előtt álmában világoso-dott meg Isten akarata. Amikor elcsen-

Amint a Szentatya is említtette: a hit nem távolít el minket a világtól – sőt, közelebb visz hozzá. Épp ezért Szent József példakép a kereszteny édesapák számára. Legyőzte a nehézségeket, mert Istenre hagyatkozott.

Fordította: Verestói Nárcisz
Forrás és fotó: ACI Prensa

Családpasztorációs animátorok képzéséről

A budapesti Thököly úti Rózsafüzér Királynéja-plébánia és a Gyulafehérvári Római Katolikus Főegyházmegye Családpasztorációs Irodája közösen nyert pályázatot az Európai Unió Erasmus+ felnőttképzési programja keretében „Családpasztorációs animátorok képzését megalapo-zó tapasztalatcseré és pilotképzés” című projektjével, melynek első képzési napja március 11-én volt Budapesten.

A megvalósításért a budapesti Rózsafüzér Királynéja-plébánia részéről Nagy Károly plébános, a gyulafehérvári főegyházmegye részéről Szénási István Barnabás gyulafehérvári családreferens plébános felelt, akiket mindenkor oldalon elkötelezett világiaiak, zömmel házaspárok segítettek.

A projekt első szakaszában, 2022-ben lezajlott két találkozás: májusban a Rózsafüzér Királynéja-plébánia küldöttsége vett részt az Erdélyben, Szentegyházán tartott közös

Tavaly október 1-jén a gyulafehérvári főegyházmegye családpasztorációs irodájának néhány munkatársa részt vett a Bízd Rá Magad kezdeményezés családpasztorációs konferenciáján, ahol pedig ők ismerhették meg a magyarországi jó gyakorlatokat és családpasztorációs szakembereket, valamint Marton Zsolt családreferens püspökkel is találkoztak.

Ezután novemberben kilenc erdélyi családpasztorációs szakember részvételével folytatták a tapasztalatcserét a

át a hittel ismerkedők képzéséig, de az egyedülállók, a házasok, a férfiak, a nyugdíjasok, a kézimunkázni vagy kertészkedni vágyók is találnak maguknak köözösséget.

A tapasztalatcseréket követően a projekt második részében új közös tananyag elkészítése a cél, amihez neves magyarországi és erdélyi szakértőket is igyekeznek bevonni. Elkészülte után az anyag ingyenesen elérhető lesz bárki számára, hogy segítségére le-

hessen minden plébániának és családpasztorációs szervezetnek abban, hogy saját animátorait (a családpasztorációban önkéntes alapon segíteni szándékozókat) felkészít-hesse a feladatra. A cél az, hogy animátori feladatakat az

arra vállalkozó házaspárok közösen végezzék, hogy az Egyháztól vállalt munka ne menjen a segítők kapcsolatának rovására, sőt akár meg is erősíthesse azt a közös szolgálat és a képzésen tanultak.

A készülő „kézikönyv” fejezetei érintik majd az életvédelem, a gyermeknevelés, a család, a házasság, az önismeret és az önkéntesség kérdéseit is, hiszen ezekkel tisztában kell lennie mindenkinél, aki másnak segíteni kíván életlápoti problémájában.

Három fejezetet Magyarországon, három Erdélyben készül, és mindenkit egy-egy egésznapos pilot-, azaz mintaképzés keretében tesztelik le az erre jelentkező házaspárok részvételével.

Az első képzési napra március 11-én, szombaton került sor Budapesten, a Rózsafüzér Királynéja-plébánia szervezésében, amelyet Uzsalyné Pécsi

budapesti Rózsafüzér Királynéja-plébánián. A program során a házigazda plébánia be-mutatta a résztvevőknek családpasztorációs gyakorlatat, kiemelve annak fontosságát, hogy a lelkigondozás a hivatali számára kortól és életállapot-

tól függetlenül minden szük-séges, vagyis a családpaszto-ráció „a bölcsőtől a sírig” tart. A plébánián működő számtalan csapat keretében valósul meg a színes családpaszto-ráció: baba-mama összejövet-lektől a jegyesek felkészítéséén

Rita főiskolai tanár, nevelés-kutató, az Organikus Pedagó-gia Módszertani Központ vezetője tartott a programra je-lentkező 14 házaspár részére. A program délelőtti részét nyitották tették a plébániai kö-zösség számára is, így minden érdeklődő részt vehetett rajta. A rendkívül hasznos és na-gyon sűrű szakmai nap során a résztvevők tanulhattak a férfi és női identitásról, annak különbözőségeiről, a nemi szerepek egészséges megőrzé-séről, a helyes kritika gyakor-lásáról, a helyes nevelés alap-vető elveiről kisgyermekkor-tól a serdülőkorig, benne az önbizalom – önértékelés – önbecsülés alapvető fontosságáról, az érzelmeli intelligencia növeléséről. A kapott felada-tok segítségével átgondolhat-ták, hogy ki az az ember az életükben, aki minden mellettük áll, hogyan tudják feltölte-ni „örömtankjukat”, vagy mi-ként lehet átfordítani negatív hozzáállásunkat, kritikus ész-revteleinket.

A mintaképzés Budapesten áprilisban Papp Miklós görög-katolikus morálteológussal folytatódik a házzásg kérde-köreinek áttekintésével, majd májusban a szegedi Talentum Alapítvány az önkéntesség lé-lektanát tanítja – egyéni és há-zas szempontból egyaránt.

A mintaképzés erdélyi moduljai áprilisban kezdődnek, az első alkalmon Fleisz Kinga pszichológus vezetésével az önismeretről, a saját motivációk és működés tisztázásról hallhatnak az erdélyi résztve-vők.

Forrás: Budapest Thököly úti Rózsafüzér Királynéja-plébánia
Fotó: Török Szabolcs

Élete utolsó évei eufóriában teltek

Ortutay Mária emlékezik édesapjára, Ortutay Elemérre

(Folytatás az 1. oldalról)

Az is vonzó volt benne számomra, hogy a nagymamám rajongásig szerette. Gyerekkoromban nagyon szegények voltunk. Egyszer kaptam va-

ímaiban arra kérte a Mindenhatót, hogyha elkövetkezik az utolsó órája, küldjön papot, aki megáldja a testét, és lelkét Isten elé vezeti. Erre nem sok esély mutatkozott, ő mégsem szűnt meg könyörögni érte.

merte Ungváron. Neki köszönhetjük, hogy egy négy szobás lakásban élő tanító házaspár – a vejük pap volt – átengedett nekünk egy szobát. Estére beköltözöttünk, és ott élünk hét éven át.

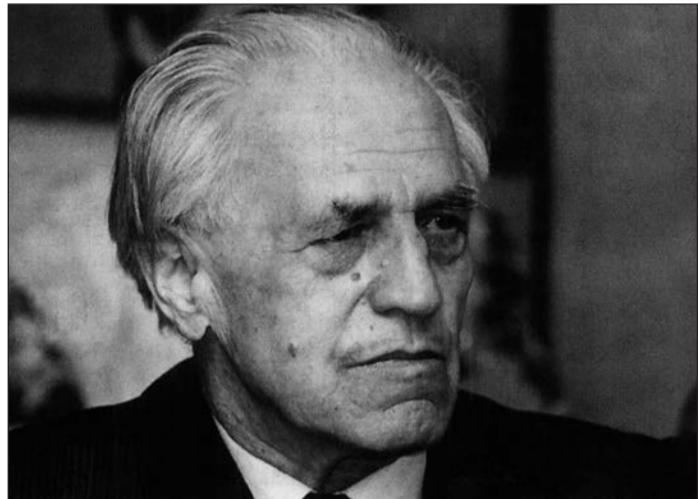
- Az előbb említette, hogy édesapja 1956-ban amnesziával szabadult. Hogyan alakult ezután az életük? Hiszen legalább nem működhetett napként.

ket a paptársaihoz is, hogy bővítsék náluk az egyiházi, teológiai ismereteiket. A tanítás meghatározott rendszer szerint zajlott, több püspök is járt hozzánk, gyakran tanácskoztak. Idővel apánk végre mun-

szervezésén, s emellett renge-
teget misézzett. Bejárta egész
Kárpátalját, nem ismerte a pi-
henés szót. Hirtelen romlott le
az egészségi állapota.

– Ön ott volt az édesapja halálos ágyánál 1997 januárjában...

– Akkor már Budapesten éltem, de amikor kellett, valahogy minden engem hívott. Én voltam az egyetlen lánya a négy fiú mellett. Jó hatással

Ortutay Elemér (archív) hitvalló görögkatolikus pap

lakitől két kopejkát cukorkára, s mutattam a nagymamának. Nekem nagyon sok pénznek tűnt. Elhatároztam, hogy nem veszek belőle cukrot, inkább gyűjteni fogom. Nagymamám megsimogatta a fejemet, és azt mondta: nagyon helyes, gyűjtsd, kislányom, és ha majd hazajön a nagyapád, ve-szünk neki belőle pizzsamát. Később is, amikor kérdeztem tőle, milyen volt nagyapa, má-moros arccal válaszolta: na-gyon szerettem őt. Elmesélte, hogy volt neki egy Toncsi ne-

Mikor aztán kiszenevezett, a rabtársai zúgolódnak kezdetek: „Lám, nem hallgatta meg egyik leghűbb szolgájának esedézését! Milyen Isten az ilyen?!” Ekkor jelentkezett valaki, akit csak úgy emlegették ott, a „munkácsi zsidó”. „Ne káromkodjatok! Én vagyok a pap, és el fogom temetni Jenő atyát!” – szolt hirtelen. Ő volt Spira, a híres munkácsi rabbi, aki ott raboskodott. Ő mondta el nagyapám fölött az utolsó áldást, zsidó szertartás sze-rint.

- Édesapját négy évvel később, 1949-ben tartóztatták le és ítélték életfogytig tartóbörtönhüntetésre.

- Őt 1949-ben vitték el. Amikor bejöttek Kárpátaljára az oroszok, elkezdődött a tisztogatás. Először elvitték a politikailag érintetteket, aztán következtek az Egyház emberei, majd a „kisemberek”. 1949 februárjában Kárpátalján felszámolták a Görögkatolikus Egyházat. A püspöki helynököt és a papokat kitelepítették. Először a püspöki rezidencián kaptunk egy szobát. érinthette a jelenet. Aztán elvittek apámat Lembergbe, ott osztották szét a rabokat. Nagyapához hasonlóan ő is Vorkutára került. Hét évig, az 1956-os szabadulásáig nem látottuk őt. Meg kell említenem, hogy volt, aki azt tanácsolta anyámnak, váljon el apámtól, és költözzen Magyarországra, de ő nem mondott. A szüleinünk házassága is szerelmi házasság volt, anyám nagyon szerette és becsülte apámat.

Edesapám február 17-én megszűnt, ott utoljára. A görögkatolikus papok közül volt gyönyörűnek mondható esztendőt.

„nagy magyar” kollegaja. A magyar kormánytól még kitüntetést is kapott. Később ki derült, hogy – pap létere – a KGB tiszte volt. Amikor fel számolta a hatóság a Görögkatolikus Egyházat, ez a pap eljött hozzánk, és azt mondta apámnak: „Öcsikém, ha ezt aláírod, itt maradhatsz, és me hetsz Lemberge tanítani. Ha nem, akkor el kell hagynod a lakást!” Édesapám nagy műveltségű pap és teológus volt, fényes karriert futhatott volna be. Mindezek tudatában sem alkudott meg, Istenre bízta magát és bennünket. 1949. február 17-én rakták ki a poggyászunkat a püspöki palota udvarára. Bár még csak négyéves voltam, mindenre emlékszem. Havas eső esett, kint dideregtünk a szüleinkkel és a három testvéremmel a hidegben. Dél volt, mire sikerült kipakolnunk. Emlékszem, anyám imádkozott. Apai nagymamámat mindenki is – Nagyon nehéz volt, de segítettek anyám unokatestvérei és a család barátai. Közülük mindenki által meg kell említenem Magyari Évát, aki a kiszolgáltatottság kínjait igyekezett enyhíteni azokban az embert próbáló időkben. Termé szetesen anyánk is minden töle telhetőt megtett értünk, ej szakai takaritást, varrást vállalt, hogy valahogy megéljünk. Az egykor gyönyörű nő borzasztóan lefogyott. Tudtam, hogy nagyapát meggyilkolták, apát elvitték, mégsem voltam boldogtalan, mert rengeteg szeretetet kaptam. Játékokat nem kaptunk, nem futtotta ilyesmire. Egyszer láttam egy pici, karcsú babát a kira katban. Remétem, hogy talán valamikor majd nekem is lesz egy olyan. S akkor a születés napomra megvette a nagyné nem. A szeretet és az összefogás segített elviselni a csalá dunkat ért traumákat.

nak, még fizikai munkát sem talált, csak napszamosként tudott elhelyezkedni. Néha azt mondta, könnyebb volt elviselni a Gulagot, mint látni, hogy a családja éhezik. Nagyon bántotta, hogy nem tud eltartani bennünket. A vallási tevékenységét teljesen titokban kellett tartania. Emlékszem, 1956-ban, a magyar forradalom hírére javasoltam az osztálytársaimnak, hogy ne szólaljunk meg oroszul, tegyünk úgy, mintha semmit sem értenénk. Egyetértettek velem. Óriási botrány lett ebből. Jött az igazgató, felállított bennünket: vallájuk be, hogy

szabadon bejöhétek hozzánk. Ha kopogást vagy csönetést hallottunk, tudtuk, hogy a KGB az, és olyankor amit lehetett, gyorsan eltüntettünk. Így is voltak iratok, feljegyzések, amiket elvittek. Lakott a lépcsőházunkban egy kikapós hölgy. A KGB-nek valahogy a tudomására jutott, hogy mennyi fiatal jár hozzánk. Egy alkalommal lekapcsoltak egy fiút, és kényszeríténi próbálták, hogy vallja be, Ortutay Elemérhez jön. Tudni akarták, milyen célból. Végül ez a hölgy igazolta, azt mondta, nem hozzánk jött az a férfi, hanem hozzá.

- Ha jól számolom, az édesapja negyven éven keresztül csupán titokban lehetett pap. Csak 1989-től gyakorolhatta ismét a lelkipásztori hivatását.

– Akkor viszont elköpesztő erővel vetette bele magát a munkába. Valószínűleg az volt élete legszebb, legmagasztosabb időszaka. A csúcs-pontot az jelentette számára, amikor 1990-ben a Magyarok Világkongresszusa alkalmával a Mátyás-templomban misézhetett. Közölte velem: lányom, én akarom mondani a szentbeszédet! Ismerve a kisugárzását, tudtam, hogy ez így is lesz, még ha hat püspök van is jelen, és Ő nem egyházi vezető, akkor is. A püspökök nem ellenkeztek. Apám olyan gyönyörű szentbeszédet mondott, hogy a hívek tapsoltak a végén, pedig ez nem szokás a prédikációkban.

- Ez volt az „egyszemélyes akadémia”, a kispapok illegális képzése?

– Igen, de nem csak apu tanított. Ő volt az irányító, de gyakran küldte a növendéke-

Bodnár Dániel
Fotó: Lambert Attila

IMAÓRA

Kütvölgyi Szűz Mária-engesztelőkápolna: engesztelő virrasztás minden lelki megújulásáért minden csütörtökön 20 órától pénteken 5 óráig az Oltáriszentség előtt. 22 órakor szentmíse. Cím: Budapest XII., Galgóczy u. 49. (KKK: a Széll Kálmán térről a 128-as buszszal a végállomásig, a Regőczi István térig.)

Az Örökimádás-templom (Budapest IX., Üllői út 75–77.) szentségimádási rendje: hétköznap 8 órától 18 óráig, vasárnap 12 órától 18 óráig. minden csütörtökön 17 órakor kezdődik imádóra, majd az azt követő szentsímsír előn felvett miseszándékéről imádóknak. minden hónap első csütörtökén Erdő Péter bíboros celebrálásával papi és szerzetesi hivataloknak, a második a templom karitászcsoporjának szándékára, a harmadikon az imáldádába elhelyezett szándéköről imádóknak.

A Szent István-bazilika Mária-kápolnájában (Budapest V., Szent István tér 1.) égi keresésre, hiszonhat évre minden csütörtökön 20 órától péntek reggel 5 óráig engesztelő imárválasztást tartunk Magyarországon, a magyarság lelke megújulásáért. 21 órakor minden más atya mutat be szentsímisét a két legszentebb Szív szándékára. mindenkit szeretettel várnak! Imádkozunk együtt!

Elsőpünkösti missziós konferenciabeszédeket a magyar családhoz a városmajori Jézus Szíve-templomban (Budapest XII., Csaba utca 5.). A 18 órakor kezdődő szentsímisét után a kistemplomban beszélgetés az elhangzott homiliáról. mindenkit szeretettel várnak. Bővebb információ: <https://www.varosmajorplebania.hu/>

Kaposfüreden Szűz Mária Efezusi Házára (Kaposfüred, Állomás u. 61/a) varja az engesztelő híveket közös imádságára minden elsőszombaton 10 órától. Zarándokscortop bejelentkezés: +36/70-363-7645 (Mezőfi Zoltán), www.mariahaza.hu

Szentsímisék Mindszenty József bíboros boldoggá avatásáért: április 5., szombat: május 6., szombati: június 6., kedd. A boldoggáavatási szándékra mondott szentsímeseket 7 órakor előben közvetítő a budapesti Városmajori Jézus Szíve-templomból a Magyar Katolikus Rádió, az egri bazilikából a Szent István Rádió.

Elváltakról és egyedül maradtakról mutatnak be szentsímisét minden hónap első keddjein 17 órakor a budapest-belvárosi Nagybogdagnagyföplébánia-templomban (Budapest V., Március 15. tér 2.). A szentsímisét után tematikus beszélgetésre hívják a résztvevőket.

ELKIGYAKORLAT

A Szent Gellért Lelkigyakorlatos Házban (Leányfalu, Móricz Zsigmond út 141.) április 6-án 18 órától 9-én 13 óráig hűsítő lelkigyakorlat Ft. Bakos Rafael karmelita magiszterrel. Május 11-én 18 órától 14-én 13 óráig Ft. Gáli Péter atya lelkigyakorlata: „A gyögyítő és szabadító Jézus”. Május 26-án 18 órától 29-én 13 óráig pünkösdi lelkigyakorlat Ft. Szabó Bertalan domonkos hászónok atyával. Június 8-án 18 órától 11-én 13 óráig Ft. Karlos Csongor ferences hászónok atya lelkigyakorlata. Szent Ferencsel az Isten dicséretét útján”. Elérhetőség: 06/26-383-212, 06/30-466-0749

Bántszerelői. A halál közelégevel és a gyász fájdalmának terhével küzdöknek, valamint a minden nap veszteségeinkben való továbblépéshez szeretnék segítséget nyújtani sorstársájainkban. Találkozás a Pasaréti Közösségi Ház (Budapest II., Pasaréti út 102.) első emeleti termében kéthetente szérda délelőtt 10 órától 11.30-ig, a Szent Anna Plébánia (Budapest I., Aranyhal u. 1., a Batthyány téren, a templom mögött) alsó hittantermében pedig kéthetente szérda esténként 18 órától 19.30-ig. Időpontok: 2023. április 12., 26.; május 10., 24. Az együtteseket – segítő sorstársakkal – Tegzes Katalin SA novér vezeti.

Máriaremetén március 24–25–26-án, az este 6 órai szentsímisében nagyobb lelkigyakorlatot tart Barta Szabolcs lazarista atya. mindenkit szeretettel várnak.

„Mindem vég egy új kezdet” címmel lelkinak a Szív Lelkiségi Központban (Tahi, Villásor 7. 9.-t.: 06/26-387-162). Szeretettel hívunk és várunk megfontolásra és elcsendesedésre mindenkit, akit megszomorít a gyász, megbénít a veszteség. Időpont: 2023. április 14., péntek 14 órától április 16., vasárnap 14 óráig. Előzetes jelentkezés szükséges a programvezetőnél, Tegzes Katalinnál: tegzesk@hotmail.com, 06/30-462-9272. Hozza magával személyes holmiját, töröközöt, és jelezze, ha diétát kér! Megközelítés: Volánbusz, Tahi – Hídfő m., a Bartók Béla úton felfelé.

„Ne félj, nem ítélek el!” címmel lelkigyakorlatot tartanak Györben április 23.-tól. A szív hangját egy ideig el lehet néznünk, és figyelmedet érvédenek attól gondosan elterelheted. Jöhets azonban az életedenben olyan esemény, krízis, amikor az elfeléledetnek hitt trauma felszínre kerül. Várandóság, szülés, vetéles, baleset, klímax, gyász, válasz esetén eléri erővel tör fel a fájdalom. Van gyógyulás, lehetséges az újrakezdés! Információ: 06/20-823-2201 (Treter Mária)

HÉTVÉGI IMANAP

„Légy ott Istenkel” címmel március 31., péntektől április 2., vasárnapig a Sacré Coeur Növérek Forrás Lelkiségi Központjában (Budapest XII., Mese u. 11.) 18–35 év közötti fiataloknak rendeznek hétfégi imanapot Milánokvis Timea RSCJ és más Sacré Coeur növérek vezetésével. Isteni szakárok, gazdagsgája kimerítetlen, sokféle hangon szól hozznak, így mi is sokféle módon válásosztalunk neki. Kapcsolatba léphetek Istenrel a Szentfrász szavai, a képeletem, a testem, a zene, a természet vagy a csend segítségével és még sok más módon. Az Egyház nagyon gazdag kincsestrállal rendelkezik, ebből merítünk ezen a hétfégnél, hogy a különböző információkat megtapasztalva felismerjük, melyek segítenek most közelebb lépni Istenhez, vagy jobban megnyílni számára. A lelkinaknak korlátozott léttszámban tudnak jelentkezni fogadni. A szervezők elérhetősége e-mailben: hivatasrcj@gmail.com

ONLINE LEKLIGYAKORLAT

A Pannonhalmi Bencés Főpapság online lelkigyakorlat-sorozatot hirdet április 18. és május 28. között olyan 18 és 35 év közötti egyedülálló férfiaknak, akik keresik lehetőt a saját útjukat, akiket foglalkoztat a szentesi élet vagy a papi szolgálat lehetősége, de még nem hozták meg a döntést, hogy milyen életvitával mellett kötelezők el magukat. A lelkigyakorlat hat online, kedd esténként (19.30-tól 21 óráig) megtartott alkalomból áll: április 18., 25., május 2., 9., 16. és 23. Az online alkalmakat május 26.-28. között – pünkösdi hétfégnél – személyes találkozással szereznék el-mélyítéssel a Pannonhalmi Főpapságban. Azok jelentkezését várják, akik vállalják, hogy az összes online közös estébe bekapcsolnának. A jelentkezési határidő április 10. Kérdés esetén a hivatas@osb.hu e-mail-címre lehet írni.

SZENT RITA-NAGYKILENCED

A budapesti Szent Rita-templomban (Budapest VIII., Kun utca 5.) lelkigyakorlat-sorozattal készülnek a szent május 22-én ünnepére. Szent Rita 15 éven át viselte homlokán Jézus töviskoronájának egy sebét, ezért tiszteleti 15 héten keresztül minden csütörtökön (nagycsütörtök kivételével) imádsággal fordulnak a lehetetlen ügyek közbénjárójához. A nagykilenkedő mottójá: „Az Egyház ma vagyon, mindenjár” (Ferenc pápa). A lelkigyakorlatot idén több atya vezeti: Kráncz Mihály tanácsevezető, teológiai tanár; Héray András FSO egyetemi lelkész; Szederkényi Károly esperes, plébános; Tóth Kálmán plébános. Az első alkalom: február 2. mindenkit szeretettel várnak. A szentsímis élőben is követhetők, illetve visszanézhetők a www.szentritatemplom.hu oldalon.

IMALÁNC

Március 25-én, Gyümölcsolt Boldogasszony napján a Keresztenyértelmi Szövetsége (KÉSZ), imaláncot indít a békéért, folyamatos imádsággal szombaton reggel 8 és este 6 óra között, a Szűzanya közbénjárását kérve a megtérésért és a békéért. Szeretettel hívják a KÉSZ-csoportot.

Kiadja a Magyar Kurír
Terjeszti a Magyar Posta Rt. Hírlap Üzletág, előfizethető a kiadónál, a postán.
Nyomás: Virtuozi Kiadó és Nyomdaipari Kft. • **Ügyvezető:** Tolonics Gergely
ISSN 0133-1205
KÉZIRATOKAT NEM ÖRZÜNK MEG
ÉS NEM KÜLDÜNK VISSZA.
LAPZÁRTA: 2023. MÁRCIUS 20.

portokat, a KÉSZ társzervezeteit és minden imádkozót, aki vállalják, hogy egy-egy órában elinádkoznak száz Üdvözléget. Az imádság egynélleg vagy közösségen, otthon vagy templomban is végezhető. Több időpontot is lehet vállalni, illetve egy időpontban egyszerre többen is imádkozhatnak. További információ: <https://www.keesz.hu>

TEREMTÉSVÉDELMI KERESZTÚT

Nagybőjt utolsó szombatján, április 1-jén teremtésvédelmi kereszット tartanak Ravazz és Pannonhalma között Hortobágyi Cirill főpápat vezetésével, a Pannonhalmai Területi Árpátság szervezésében. Gyűlölező 10 órától a ravazdi Szent Márton-templomban, ahonnan minden résztvevőt bevezet a szent Márton-bazilikába érkeznek meg. A tervezett útvonal kilenc kilométer hosszú, szintkülönbsége 140 méter, időtartama 3,5–4 óra. A szervezők kérlik, hogy minden érdeklődő jelezze részvételi szándékát az 5f@osb.hu e-mail-címen.

KONFERENCIA

„Irgalmad az egekig ér” címmel Országos Irgalmasság Konferenciát rendeznek a budai Szent Imre-templomban (Budapest XI., Villányi út 15.). április 10-én, szombaton 9–16 óra között. A konferencián tanúságot tesznek többek között a szociális testvérök és a veresegyházi Boldog Brenner János ferences tagjai. 12 órakor Mohos Gábor püspök celebrálja a szentsímisét, a 15 órakor kezdődő szentsígmádást Kemenes Gábor atya vezeti. Kapcsolat, információ: Csíkliczki Órs plébános nevében Csíllag Éva (06/30-232-8445), Csíllag Péter (06/30-201-1073), csillagevamara@gmail.com mindenkit szeretettel várnak.

HÍTELETI CSOPORT KÁRPÁTALJAIKNAK

A Kárpátaljáról érkezett katolikus hívek számára hítelői csoport alakul a budapest-pasaréti Páduai Szent Antal Plébánia (Budapest II., Pasaréti út 137. A hittantermet a templom jobb oldalán lévő portál felől lehet megközelíteni). A cél az, hogy a csoport segítsen az új életkörülmények közt megtalálni az Egyházhoz tartható erősebb szálait, és tagjai egymásnak is támaszt nyújthassanak jelenlegi életkörülmények hittel való megéléseben. A csoport Lengyel Donát ferences atya vezeti, aki maga is majd egy érveléden át volt a nagyszöfölő ferences misszió tagja. Időpont: minden hónap 4. csütörtökén, 19.30 órától. A jelentkezések a pasablep@gmail.com címen várják.

HÁLAADÓ SZENTMISE

Brückner József atya (1894–1973) példás papi életére emlékezve, várhatóan 50. évfordulóján, hálaadó szentsímisét mutatnak be Budapesten, az Egyetemi Boldogasszony-templomban (Budapest V., Paprővelde u. 8.) március 25-én, szombaton, Gyümölcsolt Boldogasszony ünnepén, 18 órakor. Szeretettel várják a koncelebrátorokat és a világi híveket egyaránt. A szentsímisét után megemlékezést tartanak a szemináriumban.

ELŐADÁS-SOROZAT

A Szent Margit-templom felszentelésének 90. évfordulójára alkalmából előadás-sorozatot tartanak a Szent Margit-templomban (Budapest XIII., Szent Margit tér 1.). Időpontok: 2023. április 20., május 4., június 1., szeptember 7., október 5., november 2., december 7. A felhívőknek szóló lelkiesek közötti központi téma: Parancsok szeretettelői – A tizparancsolatról a 21. században. 18 órakor szentsími két szín alatti áldozással, 19.30-tól szentsígmádás organaprovizációkkal. A szentsímisét és a tanítást Monostori László esperes, plébániai kormányozó tartja. Bővebb információ: <https://mar-gitos.hu>

SZABADEGYETEM

A budapesti Sapientia Szerzetesi Hittudományi Főiskolán (Budapest V., Párisztika köz 1.) a szabadegyetemi előadások következő alkalmán, március 23-én, csütörtökön 19–20.15 óra között „Tér, forma, gyülekezet” témában tart előadást Fehérváry Örs János OSB rektor és Hartmann Gergely építész. minden érdeklődőt szeretettel várnak.

EMLEKKONFERENCIA

Nemeshegyi Péter SJ születésének 100. évfordulója alkalmából „Nemeshegyi 100” címmel emlékkonferenciát rendeznek Budapestben, a Párbeszéd Házában (Budapest VIII., Horánszky u. 20.) március 25-én, szombaton 10 órától. Előadók lesznek többek között: Görgő Tibor teológus; Fehérváry János OSB, a Sapientia Szerzetesi Hittudományi Főiskola rektora; Perczel-Ferencs Dóra, a SOTE oktatója. A résztartás programról a <https://jezsuita.hu> oldalon. Az eseményt történő részvétel és a vendéglátás téritémesztés, azonban a belépéshez előzetes regisztráció szükséges a <https://fifa.hu> oldalon. A nap költségeire adományokat köszönnett fogadnak a helyszínen.

JEGYESISKOLA

Hatalmas keresztnyé jegyesiskola indul februárban a budapesti egyetemi lelkészesség szervezésében, a Magyar Szentek templomában (Budapest XI., Magyar tudósok körúja 1.). Jelentkezés e-mailben: elylkbp@gmail.com, Héray András egyetemi lelkészne. Kezdés 19 órakor, a következő napokon és témaikban: március 29., Gyermeknevelés a csábítások világában – kicsisportos feldolgozás; április 5., Ünnepek, szimbólumok – Héray András egyetemi lelkész. Az elvégzett kurzusról igazolást adnak.

FELHÍVÁS – BETEGLÁTÓGATÓK KÉPZÉSE

A Budapesti Katolikus Kórházelkészés 2023. április 1-jén indítja következő önkéntes beteglátogató-képzését. Jelentkezni március 27-ig lehet a +36/1-224-8640-es telefonszámón, hétköznapok 8–16 óra között. Szeretettel várják azoknak a hitükkel gyakorló katolikusoknak a jelentkezést, akik azonosulni tudnak egy olyan szolgálattal, ami az elfogadásról, az alázatos, összítménytől szabadítja a személyt. Az önkéntes beteglátogatót a kórházak heti lelkipszitora szolgálatához kapcsolódik. Az önkéntes beteglátogató a kórházelkész látogatását megelőző napon látogatja végig azt az osztályt, ahol a kiválasztott kórházon belül lett osztva. A szolgálati heti rendszerességgel valen a szegregáció, visegrádi, pomázi és budapesti kórházban, és hetente néhány ország elfoglalásig jelent az önkéntesek sz

Arra születtünk, hogy megtanuljunk szeretni

Székely János püspök a tizedik pálferis nagyböjti lelkinapot tartotta meg Budapesten

Arra születtünk, hogy megtanuljunk szeretni címmel tartott nagyböjti lelkinapot Székely János szombathelyi megyéspüspök, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia Caritas in Veritate bizottságának elnöke a pálferis közösségek március 11-én Budapesten, a káposztásmegeyeri Szentháromság-templomban.

Székely János püspök előadása előtt külön köszöntötte a közösség névadóját és lelkiaját, Pál Ferenc katolikus papot, aki legendás – immár több éve befejezett – kedd esti mentálhigiénés előadás-sorozata körül alakult ki a közösség magva. A főpásztor megköszönte Pál Ferinek, hogy örömteli, teljes életet élő pap.

Székely János elmélkedésben saját életfilozófiáját osztotta meg a hallgatókkal, amelynek lényege az előadás címe volt: Arra születtünk, hogy megtanuljunk szeretni. A püspök felidézte, hogy édesapja egy nagy tudású, több nyelven beszélő ember volt, így csupafül elsősként neki az volt az életcélja, hogy apjához hasonló okos emberré váljon. Maga az édesapja döbbentette rá azonban nem is sokkal később, hogy mégsem ez az emberi élet végső célja. Volt ugyanis egy távoli rokonuk, aki gyermekbénulás miatt kórházban feküdt vastüdővel. Székely Jánosék négyen vannak testvérek, két bátyja és egy húga van, de valamiért, amikor nyolcéves lett, éppen őt vitte el édesapja, hogy a rokont együtt meglátogassák. Szörnyű volt a kórházban látni a sok beteget, mégis akkora örööm töltötte el a kis Jánost mindenkor, miután a szörnyű betegsége ellenére is életvidám, vicceket mesélő, sakközö rokonát felkereste, hogy egy idő után már egymaga is rendszeresen elment hozzá. Rájött, hogy az életben az a fontos, hogy szeressen és jót tegyen.

Isten az örök életáradás, akkor lehet szép az életünk, ha ez a titok rajtunk is átáról – hangsúlyozta a püspök. Zsidó bibliatudósok mutattak rá, hogy a tíz parancs igéje és a teremtés igéje ugyanaz. Vagyis a tízparancsolat nem kulturális melléktermék, hanem bele van teremtve a világba – tette hozzá.

Székely János elmondta: életünk gyönyörű dallamát nem csupán a szeretet és a szerelem formálja, kell hozzá a szemedés is, ami ad neki egy szomorú, mély, de mégis nélkülvilágban alaphangot, sőt, még a magányosság megtapasztalására is szükség van ahhoz, hogy szellemibb legyen ez a bizonyos dallam.

Isten nem egy kicsinyes tanító néni, aki piros pontok gyűjtését várna el tőlünk életünk során; sokkal jobb, ha úgy képzeljük el őt, mint egy óriási valakit, akibe akkor tudunk igazán belesimulni, ha kompatibilissá válunk vele. A halál utáni tiszta látást sem jó tehet, ha kis kiegészítő büntetésekkel lájkuk: inkább azért van rá szükség, hogy Isten harmóniájához tudunk igazodni; akkor tudok belépni az ő világába, ha nincs bennem semmi idegen, önző, görcsös, lehűző.

Lelekünk sokszor olyan, mint egy pohár: lefelé van fordítva, így hiába is hull rá a ke-

gyelem, de ha megfordítjuk Isten felé, akkor bele tud áramlani a kegyelem – mutatott rá a lelkigyalorlatos szónok. Hozzájette, vannak pillanatok, amikor átléljük Isten szeretetét – idézzük ezeket fel, és ne hagyjuk ezeket porossá válni, hogy tudunk belőlük táplálkozni.

Amikor Székely János Rómában tanult, az általa vezetett magyar hittancsoportban volt egy kislány, aki nagyon sokszor megkérdezte tőle, hogy kérhetne Isten Ábrahámöt, hogy a legdrágábbat adja

oda neki. Mintha érezte volna, hogy Isten tőle is ilyen hatalmasat kér. Nem sokkal később a kislánynak agydagana-ta lett, csonttá és bőrré soványodott le, de nem omloott össze: ő bátorította a szüleit, hogy megy a Jóistenhez. Isten arra tanít minket, hogy megtanuljuk az önáradást.

Székely János arra is rávilágított, hogy Isten nem véletlenül teremtette az embert szabadnak: ha olyan világ lenne,

ahol az emberek nem tehetnének rosszat, akkor tökéletes robotok lennének; lehet, hogy nem lenne a világban rossz, de egy szíkrányi jóság, örööm és művészet sem lenne. A világunk pedig azért nem tökéletes, mert akkor csak ronthatnánk rajta, így viszont a fejlődésre képes világunkat tökéletesítetjük, megtalálhatjuk benne az életünk értelmét.

A főpásztor három területen mutatta be röviden, hogy miként élhetjük meg a szerepet: a házasságban, a gyermeknevelésben; a szemedésben; valamint magában a világban.

A házasságkötéskor gya-

korlatlag egy fehér papírt írnak alá a felek, hiszen nem tudják előre pontosan, mire mondanak igent. Ám ekkor nemcsak két véges, gyaroló ember mond igent a másikra, a véglesen Istennek is igent mondaniak mindenkit – ebben az értelemben szentség a házasság.

A legtöbb, amit az ember tehet, hogy az Isten segítségével a gyermekéből embert alkot – világított rá a főpásztor. A püspök hangsúlyozta, C. S. Lewis nyomán hajlamosak vagyunk úgy tekinteni a gyermekekre, mint akik kicsi hajójuk, és a legfontosabb, hogy egymásnak ne ütközzenek. Pedig a hajózásnak van két másik fontos szabálya is, ami az ember életére szintúgy igaz: az egyik, hogy megtanulunk úgy hajózni, hogy a

mum fél éve van hátra. E hír hallatára döbbenetes változásban ment keresztül néhány nap alatt: abbahagyta a munkáját és teljesen a családjának szentelte magát, sosem volt senkire kellemetlen megjegyzése, csak mosolygott. Amikor a halála előtt nem sokkal a sőgora benn volt nála a kórházban a beteggyánál, sok fájdalma ellenére őszintén boldognak mondta magát. Isten ki akarja hozni belőlünk a nagylelkűséget – erősítette meg a történet kapsán a főpásztor.

Székely János elmondta egy ferences pap példáját is, aki a koronavírus-járvány idején ötven napon át kórházi kezelésre szorult. A korábban minden ide-oda loholó szerzettest ebben az időszakban az Úristen olyan közel hozta magához, hogy azt már semmiért nem cserélne el.

A püspök arról is beszélt, hogyan lehetne a világ szereettel telibb általunk. Rámutatott, hogy a világnak van egy

kőkemény, isteri rendje, s nem mindegy, hogy ezt alázatosan kutatjuk, vagy lassanként önmagunkat pusztítjuk el.

Földünk ugyanis nem egy végétlen préri, hanem inkább egy nagyra nőtt úrhajó. Nem lehet a mennyiségi fejlődés az emberi élet célja, nem határozza meg kizárolag a GDP mértéke egy ország teljesítményét: a gazdaság legfőbb célja nem a haszon, hanem a teljes ember kell legyen.

Az Egyház nem tartotta sem mindenek felettinek a magántulajdonhoz való jogot, azt megelőzi a mindenki boldogulásának, mindenki méltságának a joga. Szükség lenne olyan közigazdászokra, akik megállítják a pénz és a hatalom mai koncentrációját, aminek következtében jelenleg a világ nyolc leggazdagabb emberének akkora a vagyona, mint a Föld teljes lakossága szegényebb felének összesen, azaz mintegy 3,5 milliárd embernek – hangsúlyozta a főpásztor.

A lelkigyalorlat szentmiséjének evangéliumában (Jn 4,5–15.19b–26.39a.40–42) Is-ten szeretete került fókusza a Jákob kútjánál zajló történetben, amikor Jézus egy vizet vivő asszonnyal találkozik. A kútnál a Bibliában udvarlási jelentek zajlanak, vegyük Jákob vagy Mózes történetét, tehát Jézus már a szimbólumok szintjén is szabályzzerűen udvarol ennek a sokak által megvetett életet elő asszonyak. Amikor Jézus azt mondja: „Adj innom!”, akkor az elő Isten a gyarló embertől nem is annyira vizet kér, hanem a szeretetet – mutatott rá Székely János.

Mint a vőlegény örül a menyasszonynak, úgy örül Isten neknek – hangsúlyozta a püspök, hozzájéve: Istennek számít az apró, parányi ember, értünk alkotta a világmindenséget, értünk született, értünk halt meg. Számára nincsen mostohagyerek, mindenannyiunkat ugyanúgy szeret, s ha valakit mégis jobban, akkor azt, aki elesett, aki beteg, aki fájdalmában hozzá kiált, úgy, mint egy igazán szerető édesanya.

A különböző felekezetekhez tartozó keresztenyekből és keresőkből álló, Pál Ferenc atya körül létrejött pálferis közösségi tizedik alkalommal szervezett nagyböjti lelkigyalorlatot.

Közös dicsőítő éneklés után hangzott el a két részben Székely János püspök tanítása, majd az ebéd után kicsicsoportos beszélgetések következtek.

A szentmisét követően, amelyet szintén a püspök mutatott be, szentségimádással zárult a program. Az Oltáriszentség jelenlétében közenjáró ima is zajlott, a lelkínak alatt lehetőség volt gyónásra. A szentmisén a Pálferis Kamarakórus, a többi zenés programon a Cantate Domino együttes teljesített szolgálatot.

Agonás Szonja
Fotó: Merényi Zita

